

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט ישראל פת

התובע לירן לוי
ע"י ב"כ עוה"ד מוטי גולדשטיין

נגד

נתבע אשר עזרי (לא מיוצג)

פסק דין

1
2

רקע כללי בקליפת אגוז

1. עסקינן בתביעת לשון הרע, שעניינה בעתירת התובע, עובד ציבור, מפקח בוועדה המקומית לתכנון ובניה זמורה (להלן: **הוועדה**), כנגד הנתבע, חבר סיעת אופוזיציה במועצה המקומית בני עיי"ש (במועד פרסומו של פסק הדין סיים הנתבע את כהונתו במועצת הרשות המקומית), שבמסגרתה עותר התובע לחייב את הנתבע לפצותו בגין פרסומים מעוולים שזה פרסם בעניינו.
2. הנתבע, חבר מועצת הרשות המקומית בני עיי"ש, כאמור, מנהל קבוצה ברשת החברתית פייסבוק (להלן: **פייסבוק**) הנקראת "**כולנו למען בני עיי"ש**" (להלן: **קבוצת הפייסבוק** או **הקבוצה**), שבמסגרתה מפרסם הנתבע פרסומים המבקרים את תפקודם של מועצת הרשות המקומית וראשה. לטענת התובע, פרסם הנתבע שני פוסטים (רשומות) בקבוצה, המכפישים את שמו של התובע, והטוענים כי זה "מושחת", כמפורט לקמן.
3. התובע הוא, כאמור, מפקח ועובד הוועדה, שבעת פרסום הפרסומים המעוולים איגדה את הטיפול בענייני התכנון והבניה של חמש הרשויות הבאות: בני עיי"ש, קרית עקרון, מזכרת בתיה, גדרה וגן יבנה. יוער כי בשנים האחרונות הקימו המועצות המקומיות גדרה וגן יבנה ועדות מקומיות משלהן.
4. התובע ביצע ביקורת וחקירות בעניינו של נכס שבעלות הנתבע (להלן: **הנכס** או **הבית**), במועצה המקומית בני עיי"ש (להלן: **המועצה**), בחשד לעבירות תכנון ובניה, כאשר

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 בעקבות פעילותו של התובע נפתחו הליכים פליליים כנגד התובע. מנגד, טען התובע
- 2 בפרסומיו השונים כי התובע פעל בעניינו בצורה מושחתת ובשליחותם של גורמים
- 3 במועצה. יוער כי אין כל מחלוקת כי מדובר בבניה לא חוקית בנכס, כאשר אף התובע
- 4 עצמו מודה בכך (ר' למשל: עמ' 48, ש' 4 לפר').
- 5 .5. השאלות העיקריות שיעמדו במוקד פסק הדין הן: סוגיית האמת בפרסום, טענת התובע
- 6 כי התובע מושחת, סוגיית תום הלב של התובע, העדר הסכמתו של התובע להתנצל
- 7 והשלכותיה, ושיעור הפיצוי, ובכלל זה, המקום לפסוק כפל פיצוי, בגין פרסומים בכוונת
- 8 זדון. כל זאת, תוך התייחסות למעמדם של שני הצדדים: התובע - עובד ציבור, והנתבע -
- 9 נבחר ציבור.

טענות הצדדים

טענות התובע

- 13 6. התובע הגיש נגד התובע תביעה בסכום של 140,000 ₪, בגין נזקים שנגרמו לו, לטענתו,
- 14 כתוצאה מפרסומי התובע, וביקש להורות על פסיקת הפיצוי הקבוע בחוק איסור לשון
- 15 הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: **חוק איסור לשון הרע או החוק**), בתוספת הצמדה, וכן
- 16 להורות על כפל פיצוי, בנסיבות שבהן נעשו הפרסומים בכוונת זדון. בהתאם לנטען בכתב
- 17 התביעה, הוציא התובע דיבתו של התובע רעה, פרסם אמירות שקריות וחמורות כלפי
- 18 התובע, אשר פורסמו בקבוצת הפייסבוק שבניהולו. בעקבות הפרסומים נשלח מכתב
- 19 התראה מטעם התובע מיום 6.5.21, אולם התובע התעלם ממנו.
- 20 7. התובע מפנה לפרסומים המהווים לשון הרע כדלקמן:
- 21 פרסום מיום 2.3.21 (נספח 2א לכתב התביעה):

22 **"היום הגעתי למשרדי 'זמורה' על מנת למסור גרסה בנושא. אני חייב לומר לכם**
23 **לא היה נעים להיות שם בעת החקירה. אני הטחתי האשמות קשות כלפי מפקח**
24 **הבניה שהוא נשלח באופן מיוחד ע"י גורמים בכירים במועצה על מנת לפגוע בי**
25 **בשל הביקורת הרבה שאני מבקר את המועצה ואף האשמתני אותו בהתנהגות**
26 **שנראית לי מושחתת. ועדיין יש לי מה לעשות בנושא."** (ההדגשות כאן ולהלן –
27 שלי. י"פ).

28 התובע הוסיף ופרסם פוסט נוסף מיום 5.5.21 (נספח 1א לכתב התביעה):

29 **"בתקופה האחרונה היו ביקורים של מפקח הבניה לירן לוי בבתים של תושבים**
30 **בישוב. מפקח הבניה לכאורה הינו מושחת ובעצם משמש כאיש שמשרת את**

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

1 הגורמים במועצה. מה שלא מפתיע שיש לכולם מכנה משותף. או שהיו ברשימה
2 שלי למועצה או שהם חשודים בתמיכה בי או ע"י לייק בפיסבוק או בשיחות עם
3 אחרים. אבל מה שהכי מרגיז שאותו גורם בכיר יחד עם המפקח דואגים להשמיע
4 לתושבים שאצלם ביקרו, כי השכן הוא שהתלונן והתריע. הכל כדי לגרום
5 לסכסוכים. תשאלו את ספיר מרחבי. הוא יספר לכם על כך. ולבסוף הוא גם מספר
6 לכולם שאני עומד מאחורי אותם הלשנות. מה לעשות זאת התנהגות של פושעים.
7 מלשינים ומפילים על אחרים.....".

8 (שני הפרסומים יכוננו להלן: הפרסומים המעוולים).

9 8. התובע מדגיש כי הפרסומים המעוולים הם שקריים, אין בהם שמץ של אמת ומהווים
10 לשון הרע מהחל ועד כלה. כאמור לעיל, נשלח מכתב מטעם התובע ובמסגרתו נדרש
11 הנתבע למחוק את הפוסטים המהווים לשון הרע, ולהוציא הודעה מסודרת המביעה
12 התנצלות והכחשה; אולם הנתבע התעלם מדרישה זו.

טענות הנתבע

15 9. בכתב ההגנה טען הנתבע להגנת אמת בפרסום, בהתבססו על סעי' 14 לחוק. לשיטתו של
16 הנתבע, הפרסומים היו אמת והיה בהם עניין ציבורי. לטענת הנתבע, הפוסטים האמורים
17 אינם מהווים עילה לתביעה בהתאם לחוק איסור לשון הרע. לשיטת הנתבע, פוסטים אלו
18 הם בגדר הבעת דעה לגיטימית, כיוון שמדובר בביקורת על עובד ציבור ולכן יש להתייחס
19 לכך בהתאם. לחלופין טען הנתבע בכתב הגנתו כי כל הפרסומים שפורסמו, חוסים תחת
20 הגנת סעי' 15 לחוק, בהינתן הפרסום בתום לב, ולפיכך יש לדחות את התביעה נגדו.

21 10. לדברי הנתבע, אמירותיו בקבוצה היו בלשון זהירה ביותר, תוך שימוש במונח "לכאורה".
22 הנתבע פרסם את אמירתו כאמרה בודדת המופנית לגורם הרלוונטי ולא כקביעת עובדה
23 חמורה כנגד התובע.

24 11. הנתבע מוסיף ומציין בכתב ההגנה מטעמו כי הוא חבר מועצת הרשות המקומית החל
25 משנת 2018 וכי הוא נכה בשיעור של 100% וסיעודי. הנתבע סירב להצטרף לקואליציה
26 שהקים ראש מועצת בני עיי"ש, אריה גראלה (להלן: **גראלה**), באשר זו התנהלה, לשיטתו,
27 שלא כדין. כן הוא מוסיף כי הוועדה אמונה על הטיפול בענייני התכנון והבניה של
28 המועצה המקומית בני עיי"ש. לגופו של עניין מבהיר הנתבע כי ביום 15.10.20 הגיע התובע
29 לצורך בדיקת חריגות בנייה בביתו, כאשר הוא הודיע כי הגיע לבדוק תלונה אנונימית
30 כנגד הנתבע. לדבריו של הנתבע, הוא אף אישר לבנו, ששהה בעת הביקורת בבית, להכניס
31 את התובע לביתו, הגם שהתובע לא המציא באותה עת צו שיפוטי בהתאם לסעיף

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 לחוק התכנון והבניה, תשכ"ה-1965 (להלן: **חוק התכנון והבניה**), האוסר על
2 כניסה למקום המשמש למגורים. לדבריו של הנתבע, במהלך הביקורת בבית מסר התובע
3 לבנו של הנתבע, כי "**מישהו חם עליכם**", כרומז על הלשנה שהגיעה לפתחו ולבדיקתו.
4 מייד לאחר הביקור פרסם הנתבע פרסום אודות ביקור הפתע של התובע. הנתבע הקפיד
5 ליידע במסגרת הפרסום את חברי הקבוצה אודות הביקור, תוך ציון העובדה שביקורי
6 פתע של התובע בוצעו בביתם של מתנגדים נוספים של הנהלת המועצה. זאת ועוד ולגופו
7 של עניין, טוען הנתבע כי אין ולא קיימת יחידת דיור בביתו של הנתבע והביקור של התובע
8 היה לצורך קנטור בלבד ונוכח העובדה כי הנתבע מהווה אפוזיציה לראש המועצה. עוד
9 נטען כי התובע הטעה את משפחתו של הנתבע בדבר זכויותיהם ביחס למניעת כניסה שלו
10 עצמו לנכס. הנתבע טוען כי הגם שלא נמצאו ממצאים חריגים במסגרת הביקורת בבית,
11 החליט התובע לזמן את הנתבע לשימוע במחלקה המשפטית של המועצה.
12. לטענת הנתבע, ביום 8.11.20 ניתן ע"י בית משפט השלום ברחובות צו כניסה למקרקעין
13 (הצו ניתן ע"י כב' השופטת אדנאק סבחת חיימוביץ בתיק 15769-11-20), והתובע התקשר
14 לנתבע ליידעו כי בידו צו כניסה למקרקעין. הנתבע ביקש לברר האם אין די בביקור
15 הקודם מיום 15.10.20, והתובע השיב בתשובה מתחמקת ותירץ כי הונחה על ידי היועץ
16 המשפטי של הוועדה להיכנס לחצרי ביתו של הנתבע, וזאת, עקב היותו של הנתבע נבחר
17 ציבור. משכך (כך, לטענת הנתבע), טען התובע כי נדרש ממנו להעביר את ממצאי הבדיקה
18 לידי הפרקליט המלווה.
13. ביום 15.11.20 הגיע התובע לביקור הנוסף והנתבע הבחין כי בידי התובע תצהיר שהופנה
19 ליועץ המשפטי של הוועדה, ושבמסגרתו העיד התובע כי ביום 18.10.20 התקבלו תלונות
20 וידיעות בוועדה אודות חריגות בנייה בביתו של הנתבע (וזאת, חרף העובדה שכבר ביום
21 15.10.20 ביקר בבית הנתבע; כלומר, לכאורה, 3 ימים לפני מועד משלוח התלונות. נקדים
22 את המאוחר ונעיר כי בהמשך ההליך יתברר כי, לשיטת התובע, מדובר בטעות סופר,
23 והתצהיר נכתב כבר ביום 15 לחודש ולא ביום 18). כמו כן, במהלך הביקור הציג התובע
24 לנתבע מסמך שנשלח בידי מהנדסת העיר שבמסגרתו הועלו חשדות לחריגות בניה.
25
14. לדברי הנתבע בכתב הגנתו, הוא נחקר על ידי התובע והייתה זו חקירה רשלנית, הנוגדת
26 את כל הנחיות פרקליט המדינה. במהלך החקירה לא הזכיר התובע את מועד כניסתו
27 לבית הנתבע עובר להוצאת הצו, ורק כשהנתבע דרש זאת בכל תוקף, ניאות התובע לציין
28 את תאריך הכניסה עם הצו, ונמנע מלציין את כניסתו ללא צו. בתום החקירה פרסם
29 הנתבע את הפוסט השני. הנתבע הקפיד לומר לתובע בזמן שנחקר כי התנהגותו נראית לו
30 מושחתת ואת זה הוא תיאר באמצעות הפרסום מבלי לפרט מעבר לכך.
31

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

15. לשיטת הנתבע, יש בידיו ראיות למכביר אודות התנהלותו של התובע, הגובלת לשיטתו, במעשים פליליים של הנתבע, וזאת, באמצעות **עד אובייקטיבי**, אשר יש ביכולתו להעיד על מעשים בניגוד לחוק שבהם חשוד התובע, ועדות מעין זו תוצג בפני בית המשפט במסגרת הליך ההוכחות. לטענת הנתבע, קיים חשד סביר לקשר אסור בין התובע לבין ראש המועצה.

6
7

הערות דיוניות וראיות הצדדים

16. ראשית דבר, אעסוק **בפסק הדין שניתן בתחילת ההליך כנגד הנתבע בהעדר הגנה ובביטול**: כתב התביעה הוגש ביום 13.5.21, והומצא לנתבע (באמצעות בן משפחתו) כבר באותו יום. בהעדר הגנה חתמה כב' השופטת אושרית הובר היימן על פסק דין כנגד הנתבע מיום 15.8.21. הנתבע הגיש ביום 20.9.21 בקשה לביטול פסק הדין הנ"ל. בהחלטתה מיום 3.2.22 קבעה השופטת הובר היימן כי כתב התביעה נמסר לידיו של הנתבע כדין והוא ידע על הגשת התביעה כנגדו. משכך, נקבע כי אין מקום לביטול פסק הדין משיקולי צדק. עם זאת, התייחסה השופטת הובר היימן לטענותיו של הנתבע, שלפיהן התובע מצוי בניגוד עניינים מול ראש המועצה המקומית בני עיי"ש, כי הפעילות של הנתבע נגדו היא בגדר אכיפה בררנית וכי פעילות המועצה נגדו נובעת מרדיפה אישית. כן טען הנתבע כי ברשותו **תצהיר של מר ספיר מרחבי**, תושב המועצה, המגבה את דבריו. משכך, ונוכח שיקולי ביהמ"ש ובהתאם להלכה הפסוקה, שגישתה ליברלית, הורתה השופטת הובר היימן על ביטולו של פסק הדין, בכפוף לנשיאה בהוצאות משפט של התובע בסך של 5,000 ₪. סכום זה שולם והוגש כתב הגנה ביום 6.3.22.

17. **הערה דיונית נוספת עוסקת בבקשת הנתבע לקבל חומרי חקירה של הוועדה**. לעניין זה אפנה לבקשתו של ב"כ הנתבע לשעבר ולהחלטתי על גביה במסגרת בקשה 17. במסגרת הבקשה, שכוונה אך ורק כנגד הוועדה (מבלי לציין ולאזכר כי בקשה זו מוגשת במסגרת ההליך כנגד התובע), התבקש ליתן צו לגילוי חומר החקירה, בהתאם להוראות סעי' 74(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: **החסד"פ**). במסגרת הבקשה מבהיר ב"כ הנתבע כי ביום 8.11.20 ניתן צו כניסה למקרקעי המבקש/הנתבע ע"י ביהמ"ש השלום ברחובות (הצו ניתן, כאמור, ע"י כב' השופטת אדנקו סבחת חיימוביץ בתיק 15769-11-20), המתיר למפקחים מטעם המועצה להיכנס למקרקעי הנתבע, וזאת, על בסיס החשד הסביר לביצוע עבירות בניה, ובהתאם להוראות סעי' 206(ב)(4) לחוק התכנון והבניה. ההחלטה התקבלה על סמך תצהירו של התובע מיום 5.11.20, שנחתם על ידו ושאושר ע"י עו"ד דני גלס (ר' נספח ג' לכתב ההגנה). הנתבע אף נחקר במסגרת זו באזהרה. עם זאת, נמנעה הוועדה מלהגיש כנגדו כתב אישום. לטענת ב"כ הנתבע,

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

1 הימנעות מהגשת כתב אישום כנגד הנתבע מדברת בעד עצמה, ומשמעה כי לא היו בידי
2 הוועדה די ראיות על מנת להגיש כתב אישום כנגד הנתבע. לטענת ב"כ הנתבע, בהעדר
3 הגשת כתב אישום, לא ניתן לעיין בחומר החקירה. כן נטען כי הנתבע איננו יודע באיזו
4 עילה נסגר תיק החקירה בעניינו. מכאן הפנייה לאור עקרונות חופש המידע.

5 בהחלטתי הנ"ל דחיתי את הבקשה, בשים לב להוראות סעי' 74(א) הנ"ל לחסד"פ
6 ומטעמים נוספים, ובכללם, העדר רלוונטיות, העדר הגשת תצהיר ועוד. יוער כי הנתבע
7 ביקש גם במסגרת הדיון המקדמי מיום 6.9.23 להורות על קבלת החומר הנ"ל, אולם לא
8 קיבלתי את בקשתו. בהקשר זה קבעתי כי לא אוכל להורות על המצאת חומרי חקירה,
9 שיתכן שיהיה בו משום שיבוש של הליכי החקירה (עמ' 6, ש' 1-2 לפר'). יובהר כי לטענת
10 הנתבע, עתירתו להמציא את חומרי החקירה נעשתה במטרה להוכיח כי התובע "פברק"
11 מכתב (כלשונו) או המציא מכתב תלונה כנגדו (מכתב שנשלח כביכול ביום 1.9.20) על
12 מנת להצדיק את הכניסה לחצרי ביתו של הנתבע לצורך ביצוע הביקורת. בהקשר זה
13 אפנה לתשובת ב"כ התובע באותו דיון (עמ' 5, ש' 26-23), ולפיה, וכפי שהדברים גם עולים
14 מהקלטות שנערכו בין שני הצדדים, במועד שבו ביקר התובע במקרקעי הנתבע, הוא
15 עצמו הקריא לו את מכתב התלונה כנגדו. משכך, לא ניתן לקבוע כי מדובר במכתב
16 "מומצא" או "מפוברק". מכל מקום, בהחלטתי קבעתי כי הנתבע מבקש להורות על
17 המצאת מסמך, שהוא איננו יודע את תוכנו וכותרתו (כלומר: עניינו ב"מסע דייג"). כן
18 מדובר על שלב מתקדם בהליך שלאחר הגשת ראיות הצדדים. עוד קבעתי כי לא אוכל
19 להורות על המצאת חומרי החקירה, כאמור. לבסוף, קבעתי כי מדובר במחזור של בקשה
20 קודמת, שעל גביה נתתי את החלטתי מיום 1.2.23 (מעמ' 5, ש' 34 עד לעמ' 6, ש' 13).

21 הנתבע לא הסתפק בכך, וחזר על בקשתו בשתי הזדמנויות נוספות, בימים 10.3.24 ו-
22 11.3.24. בבקשתו מיום 10.3.24 ציין הנתבע כי ביום 21.2.24 קיבל את החלטת
23 הפרקליטות לסגור את התיק כנגדו. כן חזר על טענתו כי מכתב התלונה מיום 1.9.20,
24 שהוצג לו ע"י התובע, הוא מסמך מזויף. מכל מקום, בשתי החלטותי הנ"ל דחיתי שוב
25 את בקשותיו של הנתבע בעניין. אבהיר כבר כעת, כי לא מצאתי לשנות את החלטתי
26 הראשונה בעניין. בשולי עניין זה אעיר כי ההלכה הפסוקה עמדה על כך שעל המבקש עיון
27 חוזר, הנטל לשכנע כי מתקיימים טעמים מיוחדים המצדיקים שינוי החלטה שיפוטית
28 על ידי הערכאה שנתנה אותה, כאשר בדרך כלל הדבר ינבע מנסיבות חדשות או אם
29 התברר לבית המשפט כי נתן החלטה מוטעית (ר' למשל: רע"א 1687/17 קואופ ישראל
30 סופרמרקטים בע"מ נ' ליברטי פרופרטיס בע"מ, 2017), ורע"א 4752/20 פלוני נ' אליהו
31 חברה לביטוח בע"מ בניהול מגדל חברה לביטוח בע"מ, 2020), ולא מצאתי כי כללים
32 אלו התקיימו במקרה שלפניי. כמו כן, לא מצאתי כי חומרי החקירה רלוונטיים להכרעה
33 בתיק שלפניי.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

18. בשולי הדברים אעיר כי במהלך החקירה הנגדית דיווח הנתבע על תביעת לשון הרע שהוא
עצמו הגיש לפניי נגד ראש המועצה, גראלה (להלן: **גארה**), בת"א 22328-08-20, **אשר**
עזרי נ' אריה גראלה, הליך שהסתיים בהסדר פשרה בין הצדדים, שאושר על ידי בפר'
הדיון מיום 14.9.22, ושלפיו הנתבע שם, גארה, יפרסם נוסח התנצלות ואילו התביעה
תידחה ללא צו להוצאות (ר': עמ' 57, ש' 14-1, ועמ' 69, ש' 18-29 לפר'). הנתבע דכאן אף
מצין כי מותב זה, **כדרכו**, פועל לגשר על הפערים בין הצדדים (עמ' 57, ש' 8-9 לפר').
19. הערה נוספת עוסקת בעצם **הסרת הפרסומים**. לקראת הכרעה והשלמת כתיבת פסק
הדין, ביקשתי לברר אצל הצדדים (בהחלטתי מיום 30.4.24) האם הפרסומים המעוולים
הוסרו. ב"כ התובע הודיעני כי הפרסומים לא הוסרו ולא נמחקו עד ליום 30.4.24. הנתבע
עצמו הודיעני ביום 1.5.24 כי למחרתו של דיון ההוכחות מיום 19.3.24 הוא מחק מקבוצת
הפייסבוק את הרשומות. אולם, למקרא החלטתי מיום 30.4.24 הוא בדק את הקבוצה
ומצא כי רשומה אחת עדיין מצויה בתיקיית "שמורים" בלבד, שנועדה לעיניו בלבד, וגם
היא נמחקה על ידו ביום 1.5.24. לדבריו, כיום אין שום רשומה שמופיעה בנושא.
20. **תצהירי התובע**: התובע המציא תצהיר עדות ראשית מטעמו, המלווה בפרסומים
המעוולים מטעם הנתבע. כן צירף את תצהיריהם של ה"ה: חובב צברי, ראש המועצה
המקומית קרית עקרון; גבי גאון, ראש המועצה המקומית מזכרת בתיה; יואל גמליאל,
ראש המועצה המקומית גדרה; עו"ד דני גלס, היועץ המשפטי לשעבר של הוועדה
המקומית זמורה; מר אמנון מוספיה; גב' רותי לוי, אמו של התובע ועובדת ציבור בכירה
(לשעבר) במועצה המקומית קרית עקרון; גב' רחל גבריאל, שכנה של התובע ומשפחתו;
ומר רון מוסקוביץ, יו"ר הוועדה המקומית זמורה (לשעבר) (להלן: **מר מוסקוביץ**). בשלב
מאוחר יותר צירף התובע את תצהירו של מר אלון שוקר, חבר מועצת הרשות המקומית
בני עיי"ש מטעם סיעתו של הנתבע. יוער כי הנתבע הודיע במסגרת דיון קדם המשפט מיום
6.9.23 (עמ' 7, ש' 20-21 לפר'). **כלל ההפניות הן לפרוטוקולי הדיונים** כי **יוותר על**
חקירתם של המצהירים מטעם התובע, מלבד ה"ה חובב צברי, רון מוסקוביץ, עו"ד
גלס, אלון שוקר והתובע עצמו. כן ר' החלטתי בפר' הדיון מיום 6.9.23 (עמ' 9, ש' 4-6)
המאשרת ויתור זה על חקירת העדים. ממילא יש לקבל את תצהיריהם של מצהירים אלו
מטעם התובע כאילו אלו נחקרו על תצהיריהם.
21. **תצהירי הנתבע**: באשר לנתבע, הרי שזה המציא תצהיר ע"ר מטעמו וכן את תצהיריהם
של רעייתו, הדס אשר, ובנו, סהר אשר. כן עתר הנתבע להעיד את ה"ה נתי אוחנה, עובד
התקשוב של המועצה המקומית בני עיי"ש (להלן: **אוחנה**), שלדברי הנתבע הוא שהעביר
לתובע את התלונה בעניינו; ספיר מרחבי, תושב המועצה, שלטענת הנתבע שיתף אותו
בביקורת שנערכה ע"י התובע בביתו ושעוררה אצלו כעס, וכאשר בעקבות שיחה זו פרסם

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 הנתבע את הפרסום השני; וצביקה ענקי (להלן: **ענקי**), מנכ"ל המועצה לשעבר (ר' בקשת
- 2 הנתבע בעניין מיום 12.9.23). באשר למר ענקי ובהתאם להחלטתי מפרי' דיון קדם
- 3 המשפט מיום 6.9.23, המציא ב"כ התובע, ביום 7.9.23, את מכתבו של זה. במכתבו
- 4 (שאיננו נושא תאריך. מכתב זה צורף על ידי לתיק וסומן כמוצג נ/1) טען מר ענקי כי
- 5 התובע מודרך ע"י גורם בכיר במועצה המקומית בני ע"ש (תוך רמיזה לכיוונו של ראש
- 6 המועצה) לבצע ביקורות לאנשים שהעזו לבקר בביקורת לגיטימית את תפקוד המועצה.
- 7 לדבריו, ביקורות אלו, שבוצעו ע"י התובע, גרמו לעגמת נפש לאותם תושבים שהתובע
- 8 ביצע ביקורות בנכסיהם. מכל מקום, בסופו של דבר, כל העדים שאינם מבני משפחתו
- 9 של הנתבע (כולל מר ענקי, הגם שזה הגיש, כאמור, מכתב בעניין) נמנעו מלהגיש תצהירים
- 10 בעניין. יודגש כי במסגרת מספר החלטות שלי בעניין קבעתי כי על הנתבע להבהיר מדוע
- 11 עדים אלו לא הגישו תצהירי ע"ר. כן נדרש לפרט את הרלוונטיות של עדויותיהם של עדים
- 12 אלו (ר' במיוחד החלטתי מיום 5.3.24). בסופו של דבר **הודיע הנתבע כי הוא מוותר על**
- 13 **עדויותיהם של עדים אלו, בהעדר אפשרות להעידם באמצעות תצהירי ע"ר** (ר' הודעת
- 14 הנתבע מיום 12.3.24, שלפיה לא הצליח לשכנע את מר מרחבי להגיש תצהיר, וכי מר
- 15 ענקי מצוי בימים אלו בהליכים להסדיר חריגות בנייה בביתו מול הוועדה, ומשכך, הוא
- 16 מסרב להגיש תצהיר. כן ר' החלטתי על גבי הודעה זו). אציין כבר כעת כי הנתבע הזכיר
- 17 את תצהירו של ספיר מרחבי כבר בבקשתו לביטול פסק דין, כאמור לעיל, אולם תצהיר
- 18 זה לא הומצא מעולם. אדרש לסוגיה זו בהמשך הילוכי.
- 19 22. **בשולי עניין זה אעיר כי תצהירי הנתבע הוגשו תחילה, ורק לאחריהם הוגשו תצהירי**
- 20 **התובע**, וזאת, בשים לב להחלטתי מפרי' הדיון מיום 4.1.23, ובשים לב להסכמת ב"כ
- 21 הצדדים שלפיה ענייננו בטענת **הודאה והדחה**, וממילא כי על הנתבע להגיש תצהירי
- 22 וראיותיו תחילה (ר' דברי ב"כ הצדדים בעמ' 2-1 לפר', וכן החלטתי בעמ' 2, ש' 28-29).
- 23 23. **עוד אפנה לבקשת ב"כ הנתבע להורות על הסרת תצהירים של עדים מטעם התובע**
- 24 **שאינם בעלי דין**, בהינתן הטענה כי אלו לא הוזכרו במסגרת רשימת עדים. בהחלטתי
- 25 מיום 26.6.23 על גבי בקשה 6 קבעתי כי אינני מכיר סנקציה כזו, כי אין מקום להשתמש
- 26 בה ודחיתי את הבקשה בעניין.
- 27 24. **כן אפנה את שימת הלב לסוגיית ההקלטות של חקירות הנתבע ע"י התובע**. בעניין זה
- 28 נמסר ע"י הנתבע תצהיר גמ"ס לתובע, שבמסגרתו מפורטות הקלטות אלו. במסגרת
- 29 ההתכתבות הנלווית בין ב"כ הצדדים, כותב ב"כ הנתבע לב"כ התובע כי ברשותו
- 30 הקלטות בשפע (דוא"ל מיום 5.3.23, אשר צורפו לבקשת ב"כ התובע להורות על צירוף
- 31 ההקלטות. ר' החלטתי מיום 6.7.23 על גבי בקשה 25). בהחלטתי מיום 17.7.23 קבעתי
- 32 כי אין מנוס מלהורות על המצאת ההקלטות, ואלו יומצאו לידי המותב ולידי ב"כ התובע

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 בתוך 7 ימים ממועד החלטתי הנ"ל. ההקלטות ותמלולן הועברו לידי ב"כ התובע, כפי
2 שהדברים עולים מדבריו בפר' הדיון מיום 6.9.23, ולפיהם, מדובר **בהקלטה במהלך**
3 **החקירה, הגם שלא ברור האם ניתן לבצע הקלטה של החקירה** (ר' עמ' 5, ש' 23-29. כן
4 ר' החלטתי מפר' הדיון מיום 6.9.23, עמ' 9, ש' 9-14). תצהיר המתמללת, גבי' שני סעדה,
5 מיום 20.9.22, הוגש לעיוני ביום 28.9.23. בהחלטתי מיום 25.2.24, על גבי בקשה 10
6 מטעם ב"כ התובע, התייחסתי לכך שמדובר בתמליל אחד על גבי הקלטה אחת. כן ר'
7 החלטתי בעניין מיום 5.3.24 (עמ' 2, ש' 9-11). מכל מקום, בהתאם להחלטתי הוגש לעיוני
8 תצהיר נוסף של המתמללת מיום 10.3.24 (ר' הקלטה על גבי בקשה 32). רק ביום 18.3.24
9 הודיע הנתבע עצמו (שכאמור, לא היה מיוצג בשלב זה) על כוונתו להשמיע את ההקלטות
10 הנ"ל במועד דיון ההוכחות, וקבעתי בהחלטתי שלעניין כי תשובת ב"כ התובע תימסר עד
11 למועד הדיון. בסופו של דבר ההקלטות לא הושמעו. עם זאת, תמלולן הועבר פיזית
12 ללשכתי. כמו כן, התייחס הנתבע עצמו להקלטות במסגרת דיון ההוכחות. אתייחס
13 לדברים אלו בקצרה בהמשך הילוכי.
- 14 25. עוד בשולי הדברים אעיר כי בתחילה היה הנתבע מיוצג באמצעות עו"ד מטעמו, אולם זה
15 התפטר מהייצוג במהלך ניהולו של ההליך, והנתבע ביכר לייצג את עצמו.

גרסת התובע

- 16
17
- 18 26. כאמור לעיל, הגיש התובע תצהיר ע"ר מטעמו. בתצהירו חוזר התובע על האמור בכתב
19 התביעה מטעמו, אולם מוסיף נופך נוסף, שבו אתמקד. התובע נחקר על תצהירו במסגרת
20 חקירתו הנגדית, כאשר, כמפורט לעיל, הנתבע לא היה מיוצג. בהקשר זה נדרשתי גם אני
21 לשאלות מספר, שאותן הפניתי בעצמי לתובע, בהינתן שהנתבע ייצג את עצמו.
- 22 27. ראשית, מתאר התובע בחקירתו הנגדית את הפעם הראשונה שבה הגיע לביתו של
23 הנתבע. לדבריו, באותו מועד נכנס אך ורק לחצר הבית, באישור בנו של הנתבע (עמ' 25,
24 ש' 22-27). כן הוא מפרט כי ערך באותה עת מבצע אכיפה בכל הרחוב שבו מצוי בית
25 הנתבע (שם, ש' 32-33). עוד הוא מפרט את הנזקים שנגרמו לו כתוצאה מהפרסומים
26 המעוולים של התובע (שם, ש' 33-37). כן הוא מציינ כי קיבל תלונה אנונימית בעניינו של
27 הנתבע (שם, ש' 38, וכן עמ' 26, ש' 32). הנתבע דורש בחקירתו הנגדית מהתובע כי זה
28 יציין את המועד המדויק של הביקור שלו הדירה, וזה מבהיר כי איננו זוכר את התאריך
29 המדויק, משעניינו באחד מני ביקורים רבים בנכסים שונים, ולטענתו, אין מקום לזכור
30 מועד הביקור בעל פה, בחלוף שנים כה רבות (עמ' 26, ש' 14-21). התובע מבהיר כי
31 ביקורתו נערכה באופן יסודי (שם, ש' 34-37). כן הוא מציינ כי נכנס לחצר, בהזמנת בנו
32 של הנתבע, כאשר רעייתו של הנתבע אף הזמינה אותו להיכנס **הביתה** (מעמ' 26, ש' 37

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 ועד לעמ' 27, ש' 13). באשר לכניסה לחצר, נדרש התובע לכך גם בהמשך חקירתו הנגדית, והוא מבהיר כי ביקר **בחצר** ולא נכנס מעבר אליה אלא מסביב לבית (ר': עמ' 44, ש' 18-24). עוד הוא מבהיר כי משעניינו בתלונה על חבר מועצת רשות מקומית הרי שעניינו נבחן במשנה זהירות, לאחר התייעצות עם היועץ המשפטי של הוועדה (שם, ש' 29-32).
- 2 עוד הוא מבהיר כי מצב התכנון והבניה בבני ע"ש מצוי בשפל המדרגה, והוא פועל על מנת להסדיר זאת. כן הוא מציין את ריבוי התלונות האנונימיות במועצה, ואת החובה להתייחס לאלו, כאשר **המפקחים נבחנים גם על טיפולם בתלונות אנונימיות** (עמ' 28, ש' 31-34). לדבריו, הוא שרטט את הבית, צילם אותו חיצוני, והוועדה החליטה לפתוח בחקירה בעניינו של הנתבע (עמ' 29, ש' 26-29). לדבריו, איננו זוכר את המועד המדויק של הביקור הנ"ל, וכשנכתב שהביקור היה ביום 18 לחודש הרי שמדובר בטעות שלו (שם, ש' 29-30).
- 12 28. הנתבע מטיח כלפי התובע בחקירתו הנגדית כי זה הגיש "תצהיר שקר". כשלעצמי, לא ברורה לי הטענה, מעבר לסוגיית מועד קבלת התלונות בעניינו של הנתבע (ביום 18 לחודש או ביום 15 לחודש). יוער ויודגש כי התצהיר הנ"ל איננו מהווה חלק מהתיק שלפניי. התובע עצמו לא התייחס אליו בתצהיר עדותו הראשית בתיק דנן, ובחקירתו הנגדית הוא הבהיר כי מדובר בטעות סופר בלבד, שכל עניינה במועד הגשת התלונות האנונימיות, כאשר אין כל חולק כי הביקורת בבית הנתבע בוצעה ע"י התובע ביום 15.10.20. מכל מקום, התובע משיב כי הוא איננו מכיר את הנתבע, ולא היה לו כל אינטרס להציג תצהיר שקרי (עמ' 31, ש' 20-21). עוד הוא מבהיר כי הוא איננו מקבל החלטות עצמאיות, אלא עובד בהתאם להנחיות של הפרקליטות והיועץ המשפטי של הוועדה, וכדבריו – **"מצדי, שייתנו לך להדליק משואה על העבירות בנייה שלך. זה לא אכפת לי, אתה עוד תיק. זה עוד תלונה"**. (שם, ש' 30-35).
- 23 התובע מבהיר בעדותו כי אוחנה העביר אליו את התלונה האנונימית שלעניין. בשולי הדברים יוער כי מדבריו של הנתבע עולה כי אוחנה יזם בעצמו את התלונה, טענה המוכחשת לחלוטין ע"י התובע (ר' למשל: עמ' 33, ש' 2-5). מכל מקום, מבהיר התובע כי הוא הבהיר לגורמים שמעליו כי לנתבע דווקא יש "טופס 4" ואישורים רלוונטיים (עמ' 32, ש' 13-22). הנתבע מתעקש כי התובע ביקש לבדוק את עניין המרתף, ורומז לכך כי הוא קיבל את המידע ישירות מהמתלונן. התובע משיב כי אכן פנו אליו בעניין וכי הוא שוחח בעניין עם רעיית הנתבע. כן הוא מבהיר כי לא ידע בכלל שהנתבע נכה (שם, ש' 26-32).
- 31 עוד מקשה הנתבע על הקשר שבין התובע, כמפקח, לבין המועצה, והתובע מודה כי התלונה (האנונימית) הועברה אליו מהמועצה. התובע מבהיר כי בתפקידו כמפקח

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

ובהיתן שהתלונה מגיעה מהמועצה עצמה, הרי שעליו להחזיר תשובה למועצה עצמה.
הנתבע מעיר כי כקצין משטרה לשעבר הוא מודע לכך שהמשטרה אינה מתנהלת מול
המלינים ישירות, והתובע וב"כ מבהירים כי בענייני תכנון ובניה ההתנהלות שונה: על
המפקח להגיש תשובותיו גם למתלוננים, ובמיוחד למועצה (עמ' 33, ש' 38-10. כן ר'
במיוחד עמ' 34, ש' 7-10).

29. התובע נשאל ע"י הנתבע ביחס לדיווח שלו, לצורך זימונו של הנתבע לחקירה, לפיו הוא
ביקר בביתו של הנתבע ביום 18.10.20, והוא מבהיר כי מדובר ביום 15 לחודש ולא ביום
18 לחודש, בניגוד לכפי שנכתב בטעות (עמ' 34, ש' 38, וכך עמ' 38, ש' 6-5). עוד הוא מבהיר
כי בניגוד לאמור בתצהירו הנ"ל, התלונה לא הגיעה ביום 18 לחודש אלא קודם לכן (עמ'
35, ש' 1-33). הנתבע מנסה להעלות תזה כי מדובר בתצהיר שקרי (ר' כל עמ' 36). התובע
מבהיר כי מדובר בקונספירציה (שם, ש' 30). התובע מבהיר שוב ושוב, כי אין לו כל
אינטרס מול הנתבע, והוא "לא חיפש את ראשו". עוד הוא מבהיר כי הנתבע הוא "עוד
תיק", כלשונו, תיק שגרם לו נזק רב, כמתואר על ידיו (שם, ש' 37-33). כן הוא מבהיר כי
גם אם טענתו של הנתבע בעניין זה נכונה, הרי שהיא איננה מחלצת אותו מעבירות הבניה
שביצע (עמ' 38, ש' 32-30). בהמשך החקירה הנגדית מעלה הנתבע שוב ושוב את הטענות
בדבר תצהיר השקר (ר' למשל רישת עמ' 43 ועוד), בשל הטעות של התובע בתאריך
התלונה והביקורת, כאשר לטענת הנתבע מדובר בהטעיה של ביהמ"ש (הכוונה למותב
שנתן את הצו שלעניין, כאמור לעיל) ואילו לטענת התובע מדובר בטעות סופר בלבד.
כשלעצמי, לא מצאתי כי יש בטענה זו להועיל לנתבע, במיוחד כשהנתבע מודה כי עבר
עבירות בניה, ומה לי אם התלונה הוגשה ביום הביקורת או מספר ימים קודם לביקורת.
בכל מקרה, על התובע, בתפקידו כמפקח, להתייחס לתלונות המגיעות לפתחו, הוא מנוע
מלהתעלם מהתלונות שלעניין (ובמיוחד הדברים אמורים ביחס לנבחר ציבור), לפעול
בעניין, ולבצע ביקורת, בהתאם להנחיות הייעוץ המשפטי של הוועדה, שכפוף בעצמו
להנחיות פרקליט המדינה. בנסיבות העניין ונוכח עדותו של התובע, האמינה,
הקוהרנטית ונטולת הפניות, לא מצאתי לקבל את טענת הנתבע כי מדובר בטעות
שנעשתה בכוונת מכוון, מתוך כוונה להזיק לנתבע באופן אישי.

30. לסיכום, מצאתי את עדותו של התובע קוהרנטית, אמינה, תואמת גם את העדויות
האחרות מטעמו של התובע עצמו, ובכלל זה, עדותו של עו"ד גלס, היועץ המשפטי של
הוועדה. מצאתי כי בסה"כ מדובר בעובד ציבור שממלא את תפקידו נאמנה וכי לא היה
מקום להטיח בו טענות חמורות של "שחיתות" כביכול, על לא עוול בכפו.

31
32

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

עדי התובע הנוספים

1

31. התובע זימן עדים שונים מטעמו, כמפורט לעיל. העד הראשון, **אלון שוקר**, חבר ברשימתו של הנתבע למליאת המועצה (עמ' 1, ש' 24-25 ועמ' 2, ש' 4). זה העיד כי הציב שלטי בחירות התומכים בנתבע, ולאחר שבועיים קיבל מכתב שהציב קרוואן באופן לא חוקי (שם, ש' 10). העד עצמו מעיד כי הוא "סגר ויטרינה" ללא רישוי (שם, ש' 12-20). העד מעיד כי הוא **מצוי עד היום בקשרי ידידות עם הנתבע. עם זאת, מביע העד את פליאתו מדוע הנתבע ביכר לתקוף ולהוציא דיבתו רעה של התובע, שמבצע את עבודתו נאמנה** (שם, ש' 24-32). מדברי העד עולה כי במקרה שלו, התלונן עליו מאן דהו בעילום שם. כן עלה כי הוא זומן לחקירה אצל התובע, ואפילו התרגז עליו בתחילה; אולם לבסוף הבין כי התובע בסה"כ מבצע את עבודתו (עמ' 3, ש' 9-17). כן הוא מציין כי התובע הוא פקיד וזו עבודתו (שם, ש' 19 וש' 31-33). עוד הוא מדגיש כי התובע היה הגון בהתנהלותו מולו (עמ' 4, ש' 9). העד מבהיר כי תלונותיו וכעסו מופנים כלפי הפוליטיקאים, שכפי שעולה בין השיטין, הם שהגישו את התלונות נגדו, שעניינם התברר ע"י התובע (שם, ש' 23 ו-30-39). מהמשך החקירה עולה כי העד הגיב לפוסט שפורסם ע"י הנתבע והביע את תמיכתו בו, אולם העד מבהיר כי טענותיו אינן כנגד התובע, שממלא את תפקידו, אלא כנגד הפוליטיקאים ששולחים תלונות אנונימיות (עמ' 5, ש' 31-38). העד מסכם שוב את שיטתו, כאשר הוא קובע כי תלונתו בעניין מופנית לחברי המועצה ולא לתובע, שממלא תפקידו כמפקח (עמ' 6, ש' 1-2).

32. העד **חובב צברי**, ראש המועצה המקומית היוצא של קרית עקרון, העיד גם הוא לטובת התובע. העד מבהיר כי הכיר את התובע כאשר כיהן כחבר הוועדה המקומית זמורה, מתוקף תפקידו (עמ' 8, ש' 19-20). העד נשאל הן ע"י הנתבע והן ע"י המותב האם יש אפשרות תיאורטית של קשר ישיר בין ראש רשות מקומית לבין מפקח הוועדה, והוא משיב כי מדובר בדברים אסורים, המצויים במתחם הפלילי, וכי ראש רשות לא היה מסכן עצמו בכך (עמ' 9, ש' 36-37). באשר לתובע, מבהיר העד כי מדובר באדם טוב, ישר, הגון ואמין, שלא יסתבך בעניינים מעין אלו (שם, ש' 33-36 ועמ' 11, ש' 21-22).

33. עוד העיד **עו"ד דניאל גלס**, היועץ המשפטי של הוועדה ותובע של הוועדה בתקופה הרלוונטית. בתצהירו מבהיר עו"ד גלס כי הנתבע פרסם השמצות חסרות שחר בעניינו של התובע, כאשר טען כי זה מושחת. בתגובה שלח אליו עו"ד גלס מכתב התראה מיום 6.5.21, בשם הוועדה, ובמסגרתו טען כי הנתבע פרסם לשון הרע (המכתב צורף כנספח לתצהירו של עו"ד גלס), כנגד התובע וכנגד הוועדה. בנסיבות העניין, נדרש הנתבע להסיר את הפרסום הפוגע ולפרסם הבהרה כי אין כל יסוד לטענות כנגד התובע וכי הן נובעות מטעות מוחלטת. לא מצאתי כי מכתבו של עו"ד גלס נענה ע"י הנתבע. לדבריו של עו"ד

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 גלס, בתצהירו ובעדותו לפניי, כמי שמכיר את עבודתו של התובע שנים רבות, הר שהתובע
2 הוא אדם שמתנהל ביושר רב ובתום לב במסגרת תפקידו, אדם שלא חל שום פגם
3 בתפקודו. עוד הוא מציין כי התובע נפגע קשות מהשמעותיו של הנתבע בעניינו, כאשר
4 התובע בסה"כ ביצע את תפקידו, בבדקו את חריגות הבניה הנטענות של הנתבע. עו"ד
5 גלס מבהיר כי הוציא את המכתב הנ"ל, מאחר שלשיטתו יש לעקור מהשורש את הגישה
6 שמשמיעה עובדי ציבור אשר פועלים במסגרת תפקידם. עוד מבקש עו"ד גלס לחוות דעתו
7 ביחס לטעות סופר שנערכה ביחס למועד הביקור של התובע בביתו של הנתבע, והוא
8 מציין כי הביקור היה ביום 18.10.20, ולא ביום 15.10.20, כפי שנכתב בטעות ע"י התובע
9 עצמו במסגרת התצהיר שהופנה אליו. עו"ד גלס מבהיר כי מדובר בטעות סופר, שאין
10 ללמוד ממנה דבר. עו"ד גלס חוזר על הדברים גם במהלך עדותו, ומבהיר כי מדובר בטעות
11 סופר שאין לה כל משמעות (ר' גרסתו מעמ' 13, ש' 36 ועד עמ' 14, ש' 1).
- 12 34. במסגרת עדותו נשאל עו"ד גלס האם יש נוהל לטיפול מיוחד בעובד ציבור, והוא משיב כי
13 אין נוהל כזה, אולם הוא עצמו, כיועץ משפטי של הוועדה, פונה לאישור המחלקה
14 להנחיית תובעים בפרקליטות המדינה, על מנת שתנחה אותו כיצד לפעול (עמ' 14, ש' 9-
15 11). לדבריו, ההנחיה היתה לבדוק את כלל חברי המועצה, על מנת שלא תיטען טענה
16 לאכיפה בררנית (שם, ש' 29-34). עוד מבהיר עו"ד גלס כי מאחר שהוועדה דנה היא ועדה
17 מרחבית, הרי שהוא, כיועץ המשפטי של הוועדה, לא מכיר את הנילונים באופן אישי. כן
18 הוא מבהיר כי איננו מכיר את הנתבע עצמו, ומשכך הוא בדק את העניין מול התובע, וזה
19 אמר לו שמדובר בחבר מועצה, ומכאן הדרישה להנחיה המיוחדת (עמ' 15, ש' 29-39).
20 לדבריו, הפרקליטות אישרה המשך החקירה מול הנתבע (עמ' 16, ש' 2). במהלך חקירתו
21 הנגדית שואל הנתבע את עו"ד גלס על פרטי החקירה אצלו, ובכלל זה, כניסה לחצריו
22 ללא צו, ועו"ד גלס משיב כי תיק החקירה איננו בידיו, והוא לא זוכר את פרטי המקרה
23 לפרטי פרטים. עם זאת, הוא מדגיש כי התובע לא היה פועל שלא כדין ולא היה נכנס
24 למקרקעין פרטיים ללא צו (עמ' 16, ש' 24-27). עוד הוא מבהיר כי אי אפשר להיכנס
25 לחצרים שנעשתה בהם עבירה ללא צו שיפוטי מתאים (עמ' 17, ש' 32-37). עו"ד גלס
26 מבהיר את דרך העבודה של המפקחים, ובכללם של התובע. בתחילה נערך סיור ראשוני,
27 על מנת לוודא שאכן יש חשש, העניין מדווח לעו"ד גלס עצמו ולאחר מכן ניתן אישורו
28 להמשך החקירה (עמ' 18, ש' 14-25 ועמ' 19, ש' 24-36).
- 29 35. בהמשך נשאל עו"ד גלס, בשים לב לממצאים כלפי הנתבע, מדוע לא הוגש נגדו בסופו של
30 דבר כתב אישום, והוא משיב שזו טעות שלו שלא הוגש כתב אישום כנגד הנתבע בגין
31 חריגות הבניה בביתו (עמ' 21, ש' 11-12). נראה, אפוא, כי טענותיו של הנתבע מכוונות
32 בעיקרן כנגד היועץ המשפטי של הוועדה ולא כנגד התובע, אולם דומה כי קל יותר
33 מבחינת הנתבע לתקוף דווקא את התובע, שעמד מולו באופן פרונטלי כנציג הוועדה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

36. כן זימן התובע לעדות את **מר מוסקוביץ**, שכיחן כ-5 שנים בראשות הוועדה (עמ' 58, ש' 1
28-29). זה מציין כי כיהן גם כמנכ"ל המועצה בבני עיי"ש (עמ' 52, ש' 5-8). מר מוסקוביץ
טוען כי איננו זוכר כל תלונות שהוגשו כנגד התובע, חרף העובדה שהנתבע הציג בפניו שני
מכתבים מטעמו בעניינו של התובע שנשלחו על ידו באותה תקופה. יוער כי מכתבים אלו
לא הוצגו או גולו לפניי. בהקשר זה מציין מר מוסקוביץ כי ככל שהיתה מוגשת תלונה
הרי שהיה זוכר זאת. עוד הוא מציין כי לא הוגשה תלונה אף לא כנגד אחד מהמפקחים
של הוועדה (עמ' 52, ש' 21-31). בהמשך הוא כבר טוען **בוודאות** כי לא הוגשה כל תלונה
כנגד התובע (שם, בש' 31-33). מר מוסקוביץ מכחיש את טענת הנתבע בחקירתו הנגדית,
כאילו ראש המועצה של בני עיי"ש הפנה את התובע לערוך את הביקורת אצל הנתבע
(מעמ' 52, ש' 36 עד לעמ' 53, ש' 4). גם מר מוסקוביץ, כמו גם עו"ד גלס, העיד כי אכן יש
התנהלות מיוחדת לטיפול במקרה שבו מעורב נבחר ציבור בעבירות תכנן ובניה, והוא
פעל על פיו במקרה שבנדון, בהינתן שהנתבע הוא איש ציבור וחבר מליאת המועצה,
כאשר בנסיבות העניין הוחלט כי הטיפול בעניינו של הנתבע יועבר לוועדה המחוזית (עמ'
54, ש' 1-15). בסיכומה של עדותו של מר מוסקוביץ מצאתי לפניי עד מהימן ללא כל
אינטרס.

37. קיצורם של דברים, שמצאתי לפניי עדויות התומכות בגרסתו של התובע עצמו. מהן,
התומכות בכך שלא נמצא רבב בתפקידו ובהתנהלותו, ומהן, שקובעות באופן פוזיטיבי
כי הוא פעל בהתאם להנחיות היועץ המשפטי של הוועדה, עו"ד גלס. עדויות אלו
מצטרפות לעדותו של התובע עצמו, כמו גם לעדויות הרבות הנוספות, שהוגשו עיי
התובע, במסגרת התצהירים שפורטו לעיל, אולם חקירת המצהירים החתומים עליהם
לא נדרשה. דברים אלו נאמרים למעלה מן הצורך, באשר התובע הוכיח כי אכן פורסמו
פרסומים מעולים ושקריים, וממילא הועבר נטל הראיה שלעניין לנתבע, המבקש
להוכיח כי הפרסומים היו מוצדקים וכי חלות בעניינם ההגנות השונות. כפי שיוכח לקמן,
הנתבע מתקשה עד מאד להרים את הנטלים המוטלים לפתחו.

גרסת הנתבע

38. הנתבע הגיש תצהיר ע"ר, שבמסגרתו הוא חזר על האמור בכתב הגנתו, תוך הרחבת
היריעה. לדברי הנתבע, התביעה נועדה להשתיק ולהרתיע אותו, וזאת, כחלק מ"רדיפה
אישית", על רקע פעילותו כאופוזיציונר במליאת מועצת הרשות המקומית. כן טוען
הנתבע כי נמנע ממנו מלהעלות פוסטים במסגרת דף הפייסבוק הרשמי של המועצה,
המכונה "הפורום הרשמי", ולכן הוא נאלץ להקים את קבוצת הפייסבוק שבניהולו.
לדבריו, הוא פרסם רשומה ביום 14.10.20 בדבר תפקודה הלקוי של המועצה בראשותו

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 של גארלה. והנה יום לאחר פרסום הרשומה הופיע בביתו התובע לשם עריכת ביקורת על
2 הבית. בתצהירו מצהיר הנתבע כי הביקורת נערכה בשעה 8:00, אולם בדיעבד מתברר
3 שזו נערכה בשעה 9:30. בהמשך תצהירו מצהיר הנתבע דברים ששמע **מפי השמועה**,
4 מפיהם של רעייתו ובנו, ששהו בבית במועד הביקור של התובע בו, באשר הנתבע עצמו
5 לא שהה באותה עת בבית. עוד מבסס הנתבע את מסקנותיו על דברים **שאמר לו צביקה**
6 **ענקי**, מנכ"ל המועצה לשעבר, שסיפר לו כי במהלך כהונתו נוכח לראות במו עיניו כיצד
7 גורמים במועצה שולחים את התובע לערוך ביקורות בדבר עבירות תכנון ובניה אצל
8 מתנגדיהם. כן אזכיר כי הנתבע המציא מכתב (הנושא כותרת "תצהיר", הגם שאיננו
9 מאומת ומאושר כדיון) מטעמו של ענקי, שלפיו נשלח התובע לביקורת ע"י גורם בכיר
10 במועצה, שחפץ לסלק את יריביו מהדרך. למען הסר ספק, אין לראות במכתב זה כתצהיר
11 מטעמו של ענקי. מכל מקום, בסעי' 32 לתצהירו מבהיר הנתבע כי בשל העובדה שציטוט
12 דבריו של ענקי הוא בגדר עדות מפי שמועה, לפיכך הוא יפעל להזמין את ענקי לעדות
13 בדיון ההוכחות שייקבע בתיק. אין צורך לומר כי בסופו של דבר ויתר הנתבע על עדותו
14 של ענקי, בשל הטענה כי זה מצוי בהליכי הסדרה של חריגות הבניה בביתו מול הוועדה,
15 ואיננו מוכן להגיש תצהיר.
- 16 39. עדות נוספת מטעם הנתבע היא עדותו של **ספיר מרחבי**, שפנה לנתבע, לטענתו, ביום
17 5.5.20, ומסר לו (בעדות שמיעה, גם כן) שהתובע ביצע חיפוש בביתו בגין עבירות הבניה
18 שבוצעו על ידו, וכי התלונה האנונימית הגיעה משכן שהעביר אותה לגורמים בהנהלת
19 המועצה. הנתבע ויתר גם על עדותו של מר מרחבי.
- 20 40. במסגרת חקירתו הנגדית מבהיר הנתבע כי "סולק" בפועל מקבוצת פייסבוק, שלטענתו,
21 ניהל אחד ממתנגדיו במועצה, נתי אוחנה. לפיכך, החליט, עם התמודדותו לחברות
22 במועצה, להקים קבוצת פייסבוק חדשה, שבמסגרתה הוא שהתווה את הכללים, ובכלל
23 זה: רק תושבי המועצה רשאים להיכנס לקבוצה; לא ניתן להעביר לצ"ג פוסטים
24 שפורסמו על ידו אישית וכיו"ב. כן מדווח הנתבע על הסכסוך המשפטי בינו לבין ראש
25 המועצה, שהתעורר אך ורק לאחר תחילת כהונתו כחבר אופוזיציה במליאת המועצה.
26 עוד הוא מאשר את האמור בתצהירו כי **אכן עבר עבירות בניה, ובכלל זה, הקמת יחידה**
27 **בקומה השנייה של ביתו, יחידת דיור בחצר הבית, וכן גגון בכניסה לבית, כולם ללא**
28 **היתר**. בהמשך הוא מבהיר כי לאחר פציעתו, פעלה משפחתו למציאת פתרון מגורים
29 ל"מטפל" שלו. כך, הובא מבנה יביל, שהפך ליחידת מגורים למטפל, שהועמד בחצר הבית
30 ללא היתר. בהמשך, עבר הבן של הנתבע (שנכון ליום העדות הוא בן 30) להתגורר באותה
31 יחידת דיור, ואילו המטפל עבר להתגורר ליד מיטתו של הנתבע בתוך הבית (ר': מעמ' 59,
32 ש' 1 ועד עמ' 60, ש' 24).

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

41. לדברי הנתבע, סמוך לאחר פרסום פוסט ביקורתי שלו על עבודת המועצה, ביום 14.10.20, פוסט שפורסם בחלוף כשנתיים מתחילת כהונת מליאת המועצה דאז, נשלח אליו התובע לבצע ביקורת. לדבריו, הביקורת בוצעה ביום שלמחרת, 15.10.20, בשעה 8:00 בבוקר, כאשר נמסרו לנתבע מסרים כאילו הביקורת נשלחת אליו בעקבות פרסום הפוסטים על ידו (עמ' 61, ש' 4-22). בהקשר זה מעיר לו ב"כ התובע כי עולה סתירה, לכאורה, בין תצהירו לבין התצהירים של רעייתו ובנו, כאשר הוא טוען כי הביקורת של התובע התבצעה בשעה 8:00 בבוקר ואילו הבן והאשה טוענים כי זו בוצעה בכלל בשעה 9:30 בבוקר (מעמ' 61, ש' 24 ועד סוף עמ' 62). מכל מקום, מבקש הנתבע להבהיר שוב כי הביקורת בוצעה סמוך מאד לאחר פרסום הפוסט על ידיו, ולמעשה ביום שלמחרת. יודגש כי הנתבע איננו משיב לשאלת ב"כ התובע בדבר הסתירה בשעת ביצוע הביקורת ע"י התובע. מנגד, הוא שב ומדגיש את הטעות, או ההטעיה, לשיטתו, בתצהירו של התובע, ולפיה הביקורת בוצעה ביום 18.10.20, כאשר זו בוצעה ביום 15.10.20, כלומר למחרת פרסום הפוסט על ידו (עמ' 62, ש' 37-38).
42. הנתבע חוזר ומדגיש בחקירתו הנגדית שוב ושוב כי, לשיטתו, עובד המועצה אוחנה, הוא שהלין עליו ועל תומכיו (ר': סע' 42 לתצהירו של הנתבע, כמו גם, בחקירתו הנגדית, עמ' 63, ש' 12-13, ומעמ' 64, ש' 34 ועד לסוף עמ' 65). עם זאת, לא השכיל הנתבע להבהיר מדוע התנפל דווקא על התובע, כאשר ברי לו כי שולח התלונה האנונימי הוא בכלל אוחנה?! במיוחד כאשר ברי כי על התובע למלא חובותיו? יתירה מכך, הנתבע לא מצליח להראות כי כלל התלונות האנונימיות כנגד הנתבע ותומכיו נשלחו ממחשבו של מר אוחנה, כי מדובר באותו סגנון כתיבה, באותם פונטים, באותו סגנון תלונות וכיו"ב (לעניין זה ר' מעמ' 65, ש' 15 ועד לעמ' 66, ש' 12).
43. וכעת, מגיעה השאלה האם הנתבע חוזר בו, נוכח דבריו אלו? לצערי, סירב הנתבע בכל תוקף לחזור בו, כפי שסירב להצעת עו"ד גלס וב"כ התובע (במסגרת מכתבי ההתראה ששלחו אליו) לחזור בו מהשמצותיו את התובע. בהקשר זה מבהיר הנתבע כי לשיטתו מדובר בתביעת השתקה, כאשר עו"ד גלס היה מודע לכך שלא יוגש כל כתב אישום נגדו. לשיטתו של הנתבע, כל מטרת החקירות נגדו היתה להשתיק אותו ולמנוע ממנו את פרסום הביקורת כנגד המועצה (עמ' 70, ש' 6-15). דא עקא, שחרף ההזדמנויות הרבות שניתנו לנתבע להבהיר כיצד התובע קשור לקנוניה שנרקמה נגדו, הוא לא הצליח לעשות זאת.
44. סיכומו של דבר: הנתבע לא השכיל להרים את הנטל המוטל עליו ולהראות איזושהי זיקה בין התלונה האנונימית שהועברה לטיפולו של התובע ע"י מאן דהו לבין התנהלותו של התובע עצמו. הנתבע לא השכיל להוכיח כי אוחנה הוא זה ששלח את התלונה, וגם לו היה

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

1 מוכיח עניין זה, הרי שלא ברורה הטענה בדבר זיקתו של התובע לשליחת התלונה. יתירה
2 מכך: הנתבע לא מבהיר מה היה מצופה מהתובע כעובד ציבור, נוכח התנהלותו
3 העבריינית של הנתבע עצמו, וכי היה מצופה ממנו כי יעלים עין מעבירות הבניה שבוצעו
4 ע"י הנתבע ולא יטפל בהן!! קיצורו של דבר: הנתבע לא הצליח להוכיח טענתו בדבר
5 התנהלותו המושחתת כביכול של התובע.

6

7

עדי הנתבע

8 45. בנו של הנתבע, **סהר אשר**, העיד מטעמו, וכך גם רעייתו של הנתבע, הדס. שניהם העידו
9 בתצהיריהם על הביקורת של התובע בבית ביום 15.10.20. בתצהירו מתייחס סהר
10 לביקור של התובע בבית באותו מועד. לדבריו, התובע פנה אליו בבקשת אישור כניסה
11 לבית. הוא ביקש את אישורה של האם, הדס, וזו ביקשה את האישור של הנתבע עצמו,
12 שלא שהה בבית. האישור היה לכניסה לחצר ולא לחלק הפנימי של הבית. עם זאת,
13 לטענתו של הבן, חקר אותו התובע בדבר החדר שלו, וכן ניסה לבחון האם הוקם בבית
14 מרתף שלא כדין. לשם כך, ניסה התובע להציץ ולבחון עניין זה. בחנתי את תצהירו של
15 הבן סהר ולא מצאתי בו כי התובע נכנס לבית עצמו שלא כדין. בהמשך תצהירו מספר
16 הבן על מפגש של הנתבע עם התובע בבית, שבמסגרתו הוא עצמו שם לב לטעות בתצהירו
17 של התובע מטעם הוועדה לשם הגשתו לביהמ"ש לצורך הוצאת צו הכניסה למקרקעין
18 (שלא הוצג לפניי) ובמסגרתו מופיעה טעות כאילו הביקור בבית היה ביום 18.10.20 ולא
19 ביום 15.10.20. כשלעצמי, לא השכלתי להבין מדוע בני המשפחה מייחסים לטעות כזו
20 חשיבות כה מרובה לשם הוכחת טענת הנתבע בדבר שחיתות התובע, כביכול. אתייחס
21 לכך בהמשך הילוכי.

22 46. במסגרת חקירתו הנגדית, מודה הבן סהר כי הוא מתגורר ביחידה בנכס, שאיננה מוסדרת
23 על פי חוק (עמ' 47, ש' 4-5). עוד הוא טען בחקירתו הנגדית כי בני משפחת הנתבע לא
24 הסתירו את היחידה שאיננה חוקית, ואף חשפו את הכל בפני התובע בביקורתו (שם, ש'
25 18-22).

26 47. כאמור, גם רעייתו של הנתבע, **הדס אשר**, העידה מטעמו. במסגרת תצהירה הבהירה
27 הדס כי היא אפשרה את כניסתו של התובע לבית לצרכי הביקורת, הגם שזה הסביר כי
28 ככל שלא יתקבל אישור כזה הרי שהוא יידרש לכניסה לבית באמצעות צו מטעם
29 ביהמ"ש. כן טוענת הדס בתצהירה כי התובע אמר לה באותו מעמד כי "יושבים עליכם
30 חזק" וכי מישו "חם" עליכם. עוד הבהירה הדס בתצהירה כי בשל פציעתו הקשה של
31 הנתבע בעת שירותו במשטרה, נאלצו בני המשפחה להעמיד קרוואן בחצר הבית עבור
32 המטפל של הנתבע.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

48. בחקירתה הנגדית טענה הדס כי בעלה, הנתבע, לא הלשין על אחרים, לא התלונן על שכנים או על תושבים אחרים של המועצה, בגין חריגות בניה, וכל זאת, באשר הוא מתנגד להלשנות. הדס עצמה מודה שהיא עצמה הלשינה על אחרים שביצעו עבירות בתחום התכנון והבניה (עמ' 50, ש' 18-8).
49. שבתי ועיינתי בעדויות של בני משפחתו של הנתבע, ולא מצאתי כי יש באלו לחזק בכח זה את טענתו בדבר המושחתות של התובע. יתירה מכך: אלו חיזקו את טענתו של התובע כי לא נכנס לתוככי הבית עצמו, בניגוד לטענת הנתבע.

הקלטות הנתבע

50. עמדתי לעיל על בקשותיו השונות של הנתבע להמציא ההקלטות ותמלולן. ההקלטות לא הומצאו, תמלולן – כן הומצא, כאשר בשלב מאוחר הומצא אישור בתצהיר מטעם המתמללת. יוער כי במסגרת דיון ההוכחות לא נדרשו הצדדים (ובכלל זה, הנתבע עצמו, שהקליט שיחות רבות עם התובע, כמו גם הקלטה מחקירתו) לאמור בהקלטות, ומשכך, גם אני אדרש לאלו רק במידת הצורך. אומר כבר כעת כי מעיון בתמלול השיחות עולה כי יש בהן לסייע דווקא לגרסתו של התובע. כך, למשל, עולה מהשיחה בין השנים שבמסגרתה ביקש התובע להיכנס לביתו של התובע, לאחר שהוצא צו בעניין (אין תיארוך של ההקלטות ולצדדי לא אוכל להפנות למועדי ביצוע השיחות מושא ההקלטות), כי התובע אומר לנתבע מפורשות כי במועד הסיור הראשון שלו בנכס הוא לא נכנס לנכס אלא סייר בחוץ (עמ' 2, ש' 12). מהשיחה עצמה עולה כי זו בוצעה כשבוע לאחר מועד הביקור הראשון. בהמשך אומר התובע עצמו כי הגם שרעייתו של הנתבע אישרה לו להיכנס לתוך הנכס הרי שהוא עצמו לא היה רשאי לעשות זאת ללא צו של שופט ולכן הוא לא נכנס לנכס (עמ' 3, ש' 26-27, 35-39). יודגש כי הדברים נאמרים ע"י התובע כמשיח לפי תומו, תקופה ארוכה לפני שהוא היה מודע לטענות הנתבע כלפיו.
51. בהמשך השיחה עולה כי התובע שאל במועד הביקורת הראשונה האם זהו ביתו של הנתבע והאם הוא מכהן כחבר מועצה, וזאת, נוכח הצורך להתייחס לחבר מועצה בהתאם לכללים שהתוותה הפרקליטות בעניין. בהקשר זה מבהיר התובע כי פעל בהתאם להנחיות היועץ המשפטי של הוועדה, וזו גם הסיבה לכך שהוא טרם זימן את הנתבע לחקירה (עמ' 5, ש' 88-101). התובע ממשיך ומבהיר כי עליו לעדכן בעניינים אלו את היועץ המשפטי של הוועדה ואת הפרקליטות (עמ' 6, ש' 107-108, ו-124).
52. בהמשך מבקש להוציא הנתבע מהתובע אישור לכך שבמועד הביקורת הראשונה זה אמר לבני משפחתו של הנתבע כאילו מישו "חם עליכם", אולם התובע מכחיש כי אמר

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 אמירה מעין זו (עמ' 7, ש' 136-140), תוך הדגשה שהפוליטיקה הפנימית איננה מעניינת
- 2 אותו. עוד מכחיש התובע מכל וכל כי נשלח ע"י גורמים במועצה (עמ' 8, ש' 161-158, 165,
- 3 התובע מבהיר כי מדובר בחשדות בלבד של הנתבע וכי אותו לא מעניינת
- 4 הפוליטיקה הפנימית. התובע מבהיר לנתבע כי אין מקום לתקוף אותו כ"ש"ג", שמבצע
- 5 עבודתו (שם, ש' 178). עוד מדגיש התובע כי מדובר בתלונה אנונימית והוא דורש בכל
- 6 תוקף שהנתבע לא יכניס לו מילים לפה, כלשונו (כלומר: לא ייחס לו דברים שלא נאמרו
- 7 על ידו), תוך הדגשה כי אין לו שום אינטרס בטיפול בתלונה (עמ' 9, ש' 193-186). כן
- 8 מבהיר התובע בהמשך כי הנתבע נשמע לו אדם נחמד (עמ' 10, ש' 228) וכי בכל מקרה,
- 9 הוא מעביר את תוצאות הביקורת שלו לידי היועץ המשפטי של הוועדה (שם, ש' 234).
- 10 53. במסגרת ההקלטה מהחקירה של הנתבע ע"י התובע עולה כי זה העלה כבר אז את
- 11 טענותיו בדבר "הרדיפה" שגורמים במועצה רודפים אותו, ובכלל זה, גורם בכיר במועצה
- 12 (עמ' 28, ש' 714-720, וכן עמ' 30, ש' 759-758 ו-769-767). במסגרת חקירתו טורח הנתבע
- 13 להדגיש שוב ושוב כי הוא היה איש חוק, קצין משטרה, במשך שנים, והוא אמון על
- 14 שמירת החוק (ר' בין היתר, עמ' 36, ש' 914-910, 923-922) כאשר בסופו של דבר הוא
- 15 מטיח במסגרת חקירתו בתובע כי זה עושה שם רע לשירות הציבורי (שם, ש' 8-927). סתם
- 16 ולא פירש! יודגש ויובהר כי חרף טענותיו הקשות של הנתבע כלפי התובע הרי שזה מתנהל
- 17 כלפיו כמשרת ציבור אמיתי, ללא התלהמות, תוך הפנמה של טענות הנתבע ומילוי
- 18 עבודתו שלו ללא כחל ושרק!
- 19 54. בשולי הדברים עולה כי הנתבע הקליט את התובע בהזדמנויות שונות, וניסה לחלץ מפיו
- 20 אמירות שונות, המפלילות אותו וגורמים אחרים, אולם ללא הצלחה. אשוב ואציין, כי
- 21 התובע התנהל התנהלות ראויה ולא מתלהמת כלפי הנתבע, חרף טענותיו החמורות של
- 22 הנתבע כלפיו.

סיכום ביניים

- 25 55. עולה מכל המקובץ עד כה כי עדי הנתבע, ובכללם, הנתבע עצמו, לא השכילו להרים את
- 26 הנטל באשר ל"מושחתות" כביכול של התובע. לא הוכח כי התובע פעל שלא כדין בביצוע
- 27 הביקורת בנכס של הנתבע ובני משפחתו. הנתבע ניסה להוכיח כי התובע פעל בעקבות
- 28 תלונות אנונימיות שהגיעו אליו (כאשר הנתבע רומז כי אלו הגיעו מגורמים שונים
- 29 הקשורים לראש המועצה), אולם אינני רואה כל פסול בכך. על התובע לפעול ביחס
- 30 לתלונות אנונימיות, כמו גם ביחס לתלונות המזוהות שמית, ללא כחל ושרק. יתירה
- 31 מכך: אם התובע לא יבצע ביקורות בעקבות תלונות אנונימיות, הרי שיהיה מקום לבקרו
- 32 על התנהלותו זו. לא זו אף זו: מתברר שרעייתו של הנתבע עצמה התלוננה גם היא על

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 שכניה, כעדותה לפניי. ברי כי גם תלונות אנונימיות הן כלי עבודה בידי רשויות התכנון
2 והבניה והוועדות שלעניין, וכך בדיוק מצופה גם מהתובע לפעול ולהתייחס גם לתלונות
3 אנונימיות.
- 4 56. באשר לטענה בדבר טעותו או הטעייתו של התובע, כאשר מסר לעורך הדין גלס, היועץ
5 המשפטי של הוועדה, תאריך שגוי של מועד התלונה או של מועד הביקורת, הרי שלא
6 מצאתי באלו כל פסול, המצדיק הגדרה של טעות זו כהתנהלות מושחתת. מצופה
7 מהנתבע, המעיד על עצמו שניהן כקצין משטרה, האמון על ביצוע חקירות, כי יהיה מודע
8 היטב להבדל התהומי בין טעות סופר, שלא מקימה כל עילה לטענה כלשהי כלפי הנתבע,
9 לבין התנהלות מושחתת, שלא הוכחה, כאמור.
- 10 57. עוד בשולי הדברים יוער כי לאורך כל הדרך, והחל מהבקשה לביטול פסק הדין, הבטיח
11 הנתבע כי יש באמתחתו עדים ומצהירים, שיחזקו את גישתו בדבר התנהלותו המושחתת
12 של התובע. גם מבקשותיו השונות של הנתבע עולה כי זה ביקש להעיד את העדים הנ"ל
13 לשם הוכחת טענותיו בדבר התנהלות מושחתת של התובע, אשר ביצע ביקורות, לכאורה,
14 ולטענת הנתבע, בהתאם לדרישת ראש המועצה או מי מטעמו, מתוך מטרה לפגוע בנתבע
15 ובאנשי שלומו, המהווים אופוזיציה לראש המועצה. יתירה מכך: הנתבע עצמו מבהיר
16 בתצהירו כי מאחר שעדותו היא עדות שמועה, במיוחד ביחס לדברים ששמע מענקי
17 וממרחבי, הרי שיידרש לזמנם לעדות בהליך ההוכחות. והנה בדיעבד לא הזמין את שני
18 עדים אלו, שעליהם מתבססת הגנתו. למעשה, לא המציא הנתבע אף לא עד אחד ואף לא
19 ראיה אחת לחיזוק גרסתו בעניין מושחתות התובע, כאשר ברגע האחרון נמנע מלזמן את
20 כל העדים שלעניין. אמנם הוצג בפניי מכתבו של מר ענקי, שלא הוגש כתצהיר, אולם
21 בהעדר תצהיר ובהעדר התייבבותו של ענקי אף ללא תצהיר על מנת להעיד לטובתו של
22 הנתבע, לא אוכל ליתן משקל למכתב זה. כמו כן, הנתבע לא זימן בסופו של דבר גם את
23 אוחנה, והוא ויתר את עדותו. לטעמי, היה על הנתבע להזמין גם את ראש המועצה
24 גארלה, שעל התנהלותו הוא מבסס את טענת "המושחתות", כביכול של התובע, וגם זה
25 לא נעשה. כך נותר הנתבע עם עדויותיהם של בני משפחתו, רעייתו ובנו, שלא חיזקו את
26 גרסתו אלא דווקא את גרסת התובע, כי ענייננו בנתבע עבריין בניה וכי התובע התנהל
27 כדת וכדין כאשר לא נכנס שלא כדין לבית הנתבע. אין צורך לומר שכאשר הנתבע לא
28 זימן עדים אלו הרי שהוא כשל בהוכחת טענתו. לא זו אף זו: הגם שאין הדברים מוטלים
29 לפתחו של התובע ולמעלה מן הצורך, דווקא התובע השכיל להביא עדים המעידים על
30 התנהלותו התקינה והראויה, כאשר אחד מהעדים הוא לא אחר מבן ברייתו הפוליטי של
31 הנתבע, שחיזק את גרסתו של התובע, הגם שבתחילה סבר כי הלה פועל נגדו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

58. בשולי הדברים, ארחיב קמעא ביחס להעדר זימונם של עדי הנתבע, שביקש בתחילה לזמנם, אולם בהמשך הדרך נמנע מכך. בהקשר זה נקבע בהלכה הפסוקה כי אי העדת עד רלוונטי יוצר הנחה לרעת הצד שאמור היה להזמין, והדבר עשוי לשמש יסוד למסקנה שהראיה לא הובאה, כיוון שהייתה פועלת לרעת אותו בעל דין (ר': ע"א 465/88, **הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו ואח'**, פ"ד מח(4), 651, 658; **ע"א 641/87 זאב קלוגר נגד החברה הישראלית לטרקטורים וציוד בע"מ**, פ"ד מד(1) 239; **ע"א 373/54 אהרונסט וגורדון המוציאים לפועל של צוואת המנוח הרב פישל נוימן נגד חוה נוימן פ"ד י' 1121, 1142**). הדברים אמורים בענייננו מקל וחומר, כאשר הנתבע ביקש חזור ושנה לזמן העדים מטעמו, וכאמור, אף הודה בתצהירו כי עדותו היא עדות מפי השמועה, שאותה שמע מעדים אלו, אולם בסופו של דבר נמנע מלזמנם. ברי כי התנהלות זו פועלת נגד הנתבע. לקביעה זו יש לצרף את עצם זימונו של אלון שוקר, מקורבו של הנתבע וחבר סיעתו, שהעיד מטעם התובע על כך שזה התנהל מולו כדת וכדין, באותן נסיבות של חריגות בניה, ללא אינטרסים ומתוך מגמה לסייע בידיו. דומה כי הדברים מדברים בעד עצמם.

15

ניסיונות הפשרה והגישור בהליך דנא וסירובו של הנתבע להביע התנצלותו

59. במסגרת ההליך ניסיתי לגשר על הפערים בין הצדדים והצעתי לנתבע לחזור בו מהשמצותיו כנגד הנתבע, אולם ללא הועיל. בהקשר זה אציין כי בסיכומי מודה הנתבע עצמו כי סירב לכל הצעות הפשרה שהוצעו לו, משום שהוא מאמין שמעובד ציבור נדרשות נורמות התנהגות גבוהות במיוחד, ולכן הוא עמד על הגעה לביהמ"ש על מנת להוכיח טענותיו כנגד התובע (עמ' 88, ש' 25-18).

צר לי על כך שהנתבע סירב לנצל את ההזדמנויות הרבות והשונות שנקרו לפניו לפני משורת הדין הן ע"י ב"כ הוועדה, עו"ד גלס, הן ע"י ב"כ התובע והן ע"י המותב עצמו, ולא הביע את התנצלותו, חרף הודאתו בדבר פרסום הפוסטים הפוגעניים וקביעתו שלו עצמו כי אכן הוא מודה בעבירות הבניה שבוצעו על ידו בנכס שלו, וחרף הסבריו לו כי פרשנותו להתנהלות התובע בטעות יסודה. לעניין זה אייחס חשיבות בהמשך הילוכי באשר לקביעת שאלת הזדון ותוצאות ההליך.

חרף האמור לעיל, ונוכח הודעתו של הנתבע בסופו של ההליך כי הסיר את הפרסומים המעוולים, הרי שניתן לראות בכך משום הודאה "בחצי פה" בצדקת התובע.

30

31

המישור הנורמטיבי

60. סע' 1 לחוק מגדיר מהי לשון הרע כדלקמן:

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

1 "לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –
2 (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרר לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
3 (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו;
4 (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו,
5 במשלח ידו או במקצועו;
6 (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית
7 או מוגבלותו;"

8 61. סעי' 7א(ב) לחוק קובע את סכום הפיצוי ללא הוכחת נזק כדלקמן:
9 "במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע
10 לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק."

11 סעי' משנה (ג) קובע כי במקרה שבו הייתה כוונה של המפרסם לפגוע הרי שהנזק יעמוד
12 על כפל הפיצוי הנ"ל כדלקמן:

13 "במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה
14 לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על
15 כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק."

16 בהמשך הילוכי אבחן את השאלה מתי ניתן לומר כי עניינו במקרה שבו עלתה כוונה
17 לפגוע. סעיף משנה (ה) עוסק בהצמדה למדד של הסכומים המפורטים בסעיפי משנה (ב)
18 ו(ג).

19 62. פרק ג' לחוק עוסק בהגנות השונות על חופש הביטוי של מפרסם לשון הרע.
20 בהקשר זה נפנה מבטינו להלכה הפסוקה בע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך
21 (8.2.12). להלן: עניין דיין, בשונה מדנ"א דיין. הציטוט מתוך פסקה 88 לחוות דעתו של
22 כב' המשנה לנשיאה, אליעזר ריבלין). בפסק הדין מפורטים -

23 "שלושה מצבים שבהם יוגן המפרסם מפני אחריות בגין פרסום לשון הרע:
24 פרסומים המותרים על אף שהם כוללים לשון הרע ...; הגנות מפני אחריות
25 פלילית או אזרחית...; והקלות בגזירת הדין או בפסיקת הפיצויים... כאמור,
26 ההגנות, ההיתרים והפרסומים המותרים משקפים את משקלו של חופש
27 הביטוי במאזני הזכויות."

28 ראשית, נסקור את ההגנות המפורטות בסעיפים 14-15 הרלוונטיים לסוגיה מושא
29 דיוננו:

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

63. סע' 14 לחוק קובע את הגנת האמת בפרסום כדלקמן:

1
2 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם**
3 **היה אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא**
4 **הוכחה אמיתותו של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש."**

5 ההלכה הפסוקה מפרטת את **תנאי הסף של הגנת האמת בפרסום** ולפיה, הגנת אמת
6 הפרסום, דורשת את הוכחתם של שני יסודות מצטברים: האחד הוא, שהפרסום המהווה
7 לשון הרע היה אמת. השני, שמתקיים **עניין ציבורי** בנוגע לאותו פרסום.

8 בהקשר זה אפנה לפסיקתו של בית המשפט העליון בדנ"א 2121/12 **פלוני נ' ד"ר אילנה**
9 **דיין אורבך** (18.9.14. להלן: **דנ"א דיין**), שבמסגרתו התווה כב' הנשיא אשר גרוניס
10 (במסגרת חוות דעת הרוב, שאליה הצטרפו 7 שופטים נוספים, בניגוד לעמדתו החולקת
11 של כב' השופט אליקים רובינשטיין) את ההלכה הפסוקה, המורה אותנו כי במסגרת
12 הגנת האמת בפרסום, המפורטת בסע' 14 לחוק, על המפרסם להוכיח כי הדבר שפורסם
13 היה האמת. **אמת זו היא אחת ויחידה**, והיא נקבעת על בסיס מכלול הראיות העומדות
14 בפני בימ"ש, וזאת אף אם נתגלו לאחר הפרסום. הנשיא גרוניס שלל את העמדה שלפיה
15 האמת, לעניין סעיף 14 לחוק, היא "אמת לשעתה". הנשיא גרוניס קבע כי לא ניתן
16 להסתפק אך במה שנחזה להיות האמת בעת הפרסום וכי הפרסום נדרש לשקף את
17 האמת כפי שהייתה בזמן הפרסום.

18 עוד קובע השופט גרוניס בהמשך חוות דעתו כי ראוי להכיר בקיומה של חובה לפרסם
19 פרסומים בעלי אופי עיתונאי, שיש **עניין ציבורי משמעותי בהם**. הגנה זו תחול רק על
20 **פרסומים שנעשו בתום לב**. משמעות דרישה זו היא כי הפרסום ייעשה בשל אותה חובה
21 וללא כוונת זדון, וכי חובת הפרסום מולאה בהתאם לסטנדרט של עיתונאות אחראית,
22 זהירה והוגנת.

23 64. כן נציג את ההגנות המפורטות בסע' 15 לחוק, ושאליהן מפנה הנתבע כדלקמן:

- 24 **(3) "הפרסום נעשה לשם הגנה על ענין אישי כשר של הנאשם או הנתבע, של**
25 **האדם שאליו הופנה הפרסום או של מי שאותו אדם מעונין בו ענין אישי**
26 **כשר;**
27 **(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או**
28 **ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו**
29 **או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;**
30 **(5) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע –**

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 (א) כבעל דין, כבא כוחו של בעל-דין או כעד בישיבה פומבית של דיון
2 כאמור בסעיף 13(5), ובלבד שהפרסום לא נאסר לפי סעיף 21,
3 או
4 (ב) כאדם שענינו משמש נושא לחקירה, כבא כוחו של אדם כזה או
5 כעד בישיבה פומבית של ועדת חקירה כאמור בסעיף 13(6), או
6 על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו
7 באותה התנהגות;”

8 65. סעי' 16 עוסק בנטלי ההוכחה המוטלים על הנתבע (או על נאשם בהליך פלילי) הן ביחס
9 להוכחת כלל ההגנות המפורטות בסעי' 15 והן ביחס להגנת האמת בפרסום, כדלקמן:

- 10 “(א) הוכיח הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום באחת הנסיבות
11 האמורות בסעיף 15 ושהפרסום לא חרג מתחום הסביר באותן נסיבות,
12 חזקה עליו שעשה את הפרסום בתום לב.
13 (ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם
14 נתקיים בפרסום אחת מאלה:
15 (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;
16 (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים
17 סבירים להיווכח אם אמת הוא אם לא;
18 (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה
19 להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15.”

20 66. בסעי' 7 לחוות דעתו בדנ"א דיין הסביר כבי' הש' הנדל כי סעי' 16 לחוק אינו רק כלל ראייתי
21 אלא מאפשר להבין את מהות הגנת תום הלב. בהקשר זה הוא קובע כי -

- 22 “החזקה החיובית מסתפקת בבדיקת הפרסום ומידת סבירותו, ואילו
23 החזקות השליליות מתמקדות גם במפרסם – ואף ביסוד הנפשי שלו.
24 החזקה השנייה מבין החזקות השליליות בודקת גם “יסוד עובדתי” של
25 המפרסם. המסקנה מסקירה זו היא שאכן תום לב בהקשר של לשון הרע
26 כולל היבטים אובייקטיביים וסובייקטיביים. הרשימה ב”סעיף
27 החזקות” איננה ממצה את כל האפשרויות שיכולות ללמד על קיומו או
28 היעדרו של תום לב. ברם, כאמור, היא מצביעה על כיוון. בתמצית: על
29 הפרסום להיות סביר, אין לפרסם דבר שהמפרסם לא האמין באמיתותו,
30 יש לנקוט מראש אמצעים סבירים לשם בחינת אמיתות הפרסום, ואל
31 למפרסם להתכוון לפגוע יתר על המידה...”

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

1 בהמשך הילוכי אעסוק בהשלכות של ההלכה הפסוקה לענייננו ובקריטריונים לקביעת
2 שיעור הפיצוי לאור סעי' 19 לחוק. לאחר בחינת קריטריונים אלו והשלכתם לענייננו עולה
3 כי גם לו האמין הנתבע לבדותות שפרסם על התובע, הרי שלא נקט מראש באמצעים
4 סבירים לשם בחינת אמיתות הפרסום, ואף התכוון לפגוע יתר על המידה.
5 67. בשולי סקירה זו אפנה להחלטתו של כב' השופט עמית ברע"א 1688/18, **יגאל סרנה נ'**
6 **בנימין נתניהו**. שם נדונה טענת המערער, שלפיה –

7 **"הפייסבוק הוא זירה שוקקת וגועשת בה כל אחד רשאי להעלות את**
8 **הגיגיו ותגובותיו, זו כיכר השוק המודרנית ואין יד מכוונת ואין יד**
9 **מצנזרת, זו החוויה הדמוקרטית ואין לצנזרה ולהשתיקה (למעט הסתה**
10 **לאלימות)..."**

11 השופט עמית דוחה טענה זו ומבהיר כי –

12 **"פרסום מיידי אינו ייחודי לפייסבוק אלא מאפיין אמצעי תקשורת**
13 **מודרניים רבים, וכך גם לגבי יכולת התגובה. מאפיין זה, כשלעצמו, אינו**
14 **שולל את זכות התביעה של הניזוק."**

15 68. מכל מקום, נמצאנו למדים כי לא ניתן לקבל את הטענה שלפיה פרסום בקבוצת
16 פייסבוק אין בו משום לשון הרע, באשר המפרסם רשאי להביע את דעתו בהתאם
17 לזכותו לחופש ביטוי. כאמור, טענה זו נדחתה.

18

19 **הוכחת יסוד הכוונה לפגוע בהלכה הפסוקה**

20 69. במסגרת רע"א 5022/13 הרב אמנון יצחק נ' דנון תקשורת בע"מ (8.9.13) דן כב' השופט
21 צבי זילברטל בשאלה מתי יוכח יסוד הכוונה לפגוע. בהקשר זה מבהיר השופט זילברטל
22 כי –

23 **"אם די יהיה בקיומה של צפיות שהפרסום המעוול יפגע במושא הדברים**
24 **על מנת שייקבע כי מדובר בפרסום שנעשה בכוונה לפגוע, נמצא שכל**
25 **פרסום שיש בו לשון הרע, בשל טבעו כזה, ייחשב כפרסום שנעשה**
26 **בכוונה לפגוע. נדרש, אפוא, קיומו של יסוד נוסף, של התנהגות זדונית,**
27 **של כוונה 'של ממש' לפגוע, שקיומו לא הוכח במקרה דנא. לפיכך ניתן,**
28 **לכאורה, להתבסס על ההלכות שנקבעו לגבי העבירה הפלילית של**
29 **פרסום לשון הרע"**

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

70. לטעמי, בענייננו, לא הוכח כי כוונתו של הנתבע היתה בגדר כוונה של ממש לפגוע בתובע.
- ב"כ התובע התייחס לסוגיה זו בסיכומיו, וביקש לראות בהיקף הפרסום, בנזק שנגרם לתובע ובהתנהלותו של הנתבע קודם ולאורך ההליך כאינדיקציות לכוונתו ו"זדוניותו".
- אכן, נתתי דעתי להיבטים אלה, אשר יש בהם כדי להעיב על כוונות הנתבע, אולם לא מצאתי כי יש בהם כדי להביא לכלל מסקנה של כוונה זדונית או כוונה של ממש. אסביר:
71. אמנם הנתבע המשיך לדבוק בטענותיו ולנסות ולהילחם כנגד התובע. עם זאת, אני סבור כי הנתבע האמין שהוא פועל מתוך מלחמה אמיתית כנגד שחיתות המערכת, וכי מלחמה זו מוצדקת גם אם היא כוללת פגיעה ב"שליח" של אותה מערכת. עוד אני סבור, כי הנתבע האמין שאכן נגרם לו עוול, אם על ידי התובע עצמו ואם על ידי "המערכת". אכן, במבחן המציאות התובע פעל ללא כל דופי ומצאתי כי טענות הנתבע אינן מגובות בראיות, כאשר מנגד דווקא התובע הוכיח את יושרו ואת הגינותו. אולם הנתבע כאמור, פעל מתוך אמונתו המוטעית, ולא דווקא מתוך רצונו לפגוע בתובע.
- גם ביחס למישורים של היקף הפרסום והנזק שנגרם לתובע, הרי שאין בהם כדי לייחס כוונה של ממש לפגוע. באשר להיקף הפרסום, הרי שזה נעשה בקבוצת הפייסבוק של הנתבע ונחשף ככל הנראה, לכל היותר ל-660 איש. כמו כן, התרשמתי (כפי שיפורט בהמשך) כי אכן נגרם נזק לשמו של התובע. אולם אין באלה כדי להוכיח כאמור את כוונת הנתבע לפגוע בתובע. שיקולים אלו יבואו לידי ביטוי בסכום הפיצויים שייפסק לתובע, ובכלל זה בעובדה כי אין מקום להקל בפיצויים שעל הנתבע לשלם לתובע.
- עיקרו של דבר, הוא העובדה כי נוסח הפרסומים וטיבם, אינם עולים לטעמי כפרסומים אשר יש לראות כסוג הפרסומים שמטרתם היא זדונית. כך, בפרסום הראשון כותב הנתבע כי הוא הטיח האשמות קשות, וכי הוא האשים את התובע בהתנהגות שנראית לו מושחתת. כלומר, ההתנסחות היא כזו שמסייגת את דבריו, ועל אף שהנתבע מעלה טענות של שחיתות כלפי התובע, טענותיו מנוסחות באופן כזה שמקשה על ייחוס כוונה של ממש לפגוע, אלא ככזו אשר באה לתאר את חוויותיו ותחושותיו. גם באשר לפרסום השני, אותו ניתן לראות כחמור יותר, מאחר שהוא נוקט בשמו של התובע באופן מפורש, כמו גם בביטויים והאשמות חריפים הרבה יותר, לא מצאתי כי הוכחה כוונה של ממש לפגוע. ויובהר, עצם העובדה כי הנתבע עשה שימוש במילה "לכאורה" אינו מגמד מבטות הטענות והדברים שנאמרו על ידיו, אולם קריאתו של כלל הפוסט במלואו, מעלה טענותיו של הנתבע, הן בעיקרן כלפי ה"מערכת" בכללותה, וכי עיקר הפוקוס הוא כלפי מתנגדיו ומי ש"שלח" לשיטתו את התובע. ניסיון התחקות אחר קריאה של הקורא הסביר של הפרסומים, מביאה לכלל מסקנה כי הנתבע לא פעל באופן זדוני כלפי התובע.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 על כך יש להוסיף את העובדה כי הנתבע מחק את הפוסטים מהפייסבוק והודיע כי כיום
- 2 אין כל רשומה בעניין מושא התביעה דנן (ר' הודעה מיום 1.5.24). אכן, מחיקה זו נעשתה
- 3 רק לאחר פנייתו של ב"כ התובע למותב בעניין ורק בסיומו של ההליך, אולם גם בכך יש
- 4 להתחשב במידה זו או אחרת.
- 5 72. עוד אבקש להפנות למספר פסקי דין אשר יש בהם לתמוך במסקנתי זו: כך למשל, אפנה
- 6 לת"א (ת"א) 39830-09-17 **נועה דרוקר נ' יואב אליאסי** (4.8.20), במסגרתו נקבע כי
- 7 ביטויים קשים כלפי התובעת שם, כגון: **"אישה מטונפת המונעת משנאה עצמית**
- 8 **ומשנאת חנם"**, **"איכסססס איזה אוכל, שילשלתי שבוע... תזהרו להתקרב, גם הבן**
- 9 **אדם שעומד מאחורי האוכל פשוט זועת עולם"** ו**"אישה דוחה שירות דוחה"**, לא
- 10 פורסמו מתוך כוונה לפגוע. זאת, שעה שהביטויים נכתבו לאחר שהמפרסמים הגיבו
- 11 לאותה תובעת בעמוד העסקי שלה לאחר שנתבע נוסף באותו עניין ביקש מעוקביו
- 12 להיכנס לעמוד העסקי שלה ולהוריד את דירוגה העסקי. על פסק הדין הוגש ערעור (ע"א
- 13 ע"א (ת"א) 52301-10-20 **נועה דרוקר נ' יואב אליאסי** (23.1.22)) במסגרתו הועלו
- 14 הסכומים שפסק בית משפט השלום, אולם לא הייתה בו התייחסות לסוגיית ה"כוונה
- 15 לפגוע", ונקבע כי יש לפסוק סכומים גבוהים יותר בשל חומרת הפרסומים. עוד אפנה
- 16 לת"א (ת"א) 9715-09-17 **אריאל שרעבי נ' רותם בן נאים** (13.7.20), במסגרתו פרסמה
- 17 הנתבעת אמירות קשות ומבזות כלפי התובע – שוטר. כך למשל, פרסמה **"השם ישלם**
- 18 **לך על הנזק הפיזי שהענקת לי חתיכת חרא מסריח. הרחקת אותי מהילדים שלי למשך**
- 19 **יומיים במעצר בלי סיבה... גבר גבר שמרים יד על אישה בלי סיבה"**, וכן אמירות לפיה
- 20 עברה **"אונס אלים במכות אלים השוטר שרעבי אריאל ממשרתת פתח תקווה"** וכי הוא
- 21 **הכה אותי באכזריות בלי שום סיבה"**.
- 22 בית המשפט מצא כי אין אמת באמירות, וכי העובדה שהנתבעת שם בחרה לפרסם את
- 23 האמירות בשלושה מוקדים שונים בפייסבוק, כמו גם הוסיפה תמונות, וכן העובדה
- 24 שאישרה בחקירתה כי רצתה לנקום בו, מלמדים על כוונתה לפגוע בתובע שם. עם זאת,
- 25 ברי כי אין תוכן הדברים והנסיבות בעניין זה דומים לאמירות של הנתבע בעניינו. כמו
- 26 כן, אפנה גם לת"א (חי) 58907-04-19 **יוסי חלואני נ' שרה מקרי בכר** (21.2.21), כאשר
- 27 באותו עניין פרסמה הנתבעת שם אמירות קשות ולפיהן כלא מנהל בית הספר את בנה
- 28 התלמיד בחדר סגור משך 40 דק', כי התקיימו **"אירועים של התעללות שיש להם**
- 29 **תיעוד"** וכי **"במשך שנים נוהג שלא על פי חוק.. מצליח להשתמש בכוחו על מנת**
- 30 **להתקדם בכל מי שיוצא כנגד דרכו שפוגעת בילדים... דרך הכוח והשקרים..."**. חרף
- 31 האמירות הבוטות, בית המשפט קבע כי הנתבעת שם פעלה מתוך כעס על התובע,
- 32 שלתחושתה הסובייקטיבית פגע בבנה, ומשכך אין לא פעלה מכוונת זדון ומתוך מטרה
- 33 לפגוע. לבסוף אפנה, גם לת"א (חי) 50855-12-15 **ויקטוריה וידה בלו נ' שני עמר שריון**

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 (11.11.18), שם נקבע כי פרסומים בקבוצת פייסבוק בעלת תפוצה רחבה, לפיהן התובעת
2 – מוכרת בחנות למוצרי תינוקות – "צריכה ללמוד שירות מהו, ולבוש האות למקום
3 עבודה כזה" וכן תגובה לפיה היא הייתה "מזעזעת מהשנייה הראשונה, חסרת סבלנות,
4 אנטיפטית, וחסרת שירותיות" וכי "הלבוש עושה את האדם.. והמבין יבין", נעשו
5 בעידנא דריתחא וכי לא הייתה בהם כוונה לפגוע.
- 6 73. ויובהר, אני ער לעובדה כי הפסיקה אינה תמיד אחידה בעניין זה וכי מנגד ניתן למצוא
7 פסיקה אשר תתמוך בכך שיש לראות בנתבע כמי שפעל מתוך כוונת זדון. עם זאת, בחינת
8 מכלול הראיות, התרשמותי מהעדויות, וכלל הנסיבות בתיק דנן, הביאוני לכלל מסקנה
9 לפי לא פעל הנתבע מתוך כוונה לפגוע. בשל כל האמור אני סבור, "כי גם אם הקטעים
10 לגביהם טען המשיב כי הם פוגעניים עונים על דרישת החוק כי אותם ביטויים ייחשבו
11 לשון הרע, מהפרסום עצמו לא עולה כי המפרסם פעל מתוך 'כוונות רעות ומזימות
12 ארסיות' ומהפרסום לא עולים 'הזדון והרשעות' (כאמור בפרשת יפת בקטע שצוטט
13 לעיל) כנדרש ביחס ליסוד 'הכוונה לפגוע' בסעיף 7א(ג) לחוק." (ע"א (מרכז) 32031-10-
14 12 דנון תקשורת תדמיתית בע"מ נ' הרב אמנון יצחק שליט"א (9.5.13)).
- 15 יפים לענייננו דבריה של כב' השופט אוהד גורדון ת"א (שלום י-ם) 58434-05-17 נטע חזן
16 נ' יצחק מגרפתה (7.3.21): "נדרשת זהירות יתרה בבחינת השאלה, האם פרסום לווה
17 ב"כוונה לפגוע". יסוד זה משותף לעבירה הפלילית לפי חוק איסור לשון הרע, שעוגנה
18 בסעיף 6 לחוק ושכידוע דורשת הוכחתו של יסוד חפצי ממשי, תוך שלילת תחולתה של
19 "הלכת הצפיות".
- 20 74. זאת ועוד, חשוב להבהיר כי אין בעובדה שמצאתי כי לא קמה לנתבע הגנת תום הלב (כפי
21 שיפורט להלן), כדי לייחס באופן אוטומטי כוונה לפגוע. בעניין זה, נקבע לא אחת כי יש
22 להבדיל בין יסוד "הכוונה לפגוע" לבין ההגנה של חוסר תום לב בפרסום. כך, בעוד שהגנת
23 תום הלב נבחנת במסגרת הגנות אפשריות למפרסם וכחלק משאלת האחריות, הרי
24 שסוגיית ה"כוונה לפגוע" נבחנת בנפרד במסגרת בחינת גובה הנזק וכחלק מסעי' 7א(ג)
25 (המקום היחיד בחוק הנוקט בלשון זו ביחס לעוולה האזרחית). משכך, אין כל מניעה
26 לקבוע כי למפרסם לא חלה הגנת תום הלב, ובה בעת לקבוע כי לא הייתה לו כוונה זדונית
27 לפגוע. כל אחת מהסוגיות נדונה כשלעצמה (ר' בעניין זה גם עניין וידה בלו).
28
- 29 טענת האמת בפרסום – מן הכלל אל הפרט
- 30 75. כאמור לעיל, לא השכיל הנתבע להוכיח כי יש קמצוץ של אמת בפרסום הטענה בדבר
31 מושחתות התובע. גם לו היה ממש בעדותו של הנתבע הרי שאין לקבלה, בשל העובדה

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

1 שעניינו בטענה ל"שחיתות" כלפי התובע. בהקשר זה מן הראוי להדגיש כי ככל שעניינו
2 בטענה המייחסת לאדם ביצוע עבירה פלילית הרי שבהתאם לפסיקה יש לעמוד בנטל
3 ראיה מוגבר במיוחד, הגבוה ממאזן ההסתברויות. לעניין זה ר': ע"א 7456/11, מוריס
4 בר נוי ואח' נ' אמנון מלחי ואח' (11.4.13, ר': פסקה 15 לחוות דעתו של כב' השופט
5 דנציגר):

6 "כאשר אחד הצדדים להליך מעלה טענת מרמה או זיוף, מוטל עליו נטל
7 השכנוע להוכחת טענתו, בין אם מדובר בתובע או בנתבע. הגם שהנטל
8 הוא של מאזן הסתברויות, כמקובל במשפט האזרחי, הרי שכמות
9 הראיות ורף הראיות הנדרש לגבי טענת מרמה, אשר לה גוון מעין פלילי,
10 הם גבוהים יותר ועל בית המשפט לבחון את הראיות בזהירות
11 ובקפדנות...."

12 76. יודגש כי עניינו לא בטענת זיוף או מרמה אלא בטענת שחיתות סתמית, ללא כל ראיה.
13 לעניינו, לא די לטעון טענת שחיתות, אלא יש צורך להצביע על המעשה המושחת.
14 בהקשר זה אפנה לפרשנות המושג "שחיתות", כהגדרתו באינציקלופדיה החופשית
15 "הוויקיפדיה" כדלקמן:

16 "שחיתות היא חוסר טוהר רוחני או מוסרי או סטייה מן הנדרש, אם
17 היא נעשית על ידי אדם בעמדות שלטון או בכל עמדה סמכותית אחרת,
18 כאשר אנו מתבססים על תחומיה הפילוסופיה, התאולוגיה והמוסר.
19 שחיתות היא מושג רחב הכולל בתוכו גם שחיתות שלטונית אך אינו
20 מוגבל רק לה. שחיתות יכולה לכלול פעילויות רבות כגון שוחד ומעילה.
21 בעברית משמעות המילה שחיתות היא "קלקול, השחתה, ניוון מוסרי,
22 שחיתות המידות. המילה שימשה את אריסטו וגם את קיקרו שקישר
23 אותה למושגים של שוחד וזניחת ההרגלים הטובים."

24 עוד מוגדרת שחיתות באמצעות המאפיינים שלה כדלקמן:

25 "שחיתות מתאפיינת בקבלת טובת הנאה שיש בה ניגוד עניינים."

26 אחת הדוגמאות להגדרת שחיתות רלוונטית למקרה שלפניי כדלקמן:

27 "כאשר שוטרים בודים ראיות בזירת הפשע זוהי שחיתות של בעלי
28 משרה ציבורית, אך לא לצורך תועלתם האישית."

29 <http://plato.stanford.edu/entries/corruption>

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

77. לא זו בלבד שראיותיו של הנתבע באשר לטענות השחיתות לא הוצגו לפניי, אלא שדומה כי הנתבע איננו מתכוון באמת למושג שחיתות כהגדרתו. כלומר: הנתבע מגדיר את התובע כמושחת, אולם גם לשיטתו אין מדובר בשחיתות כהגדרתה, אלא (לשיטתו של הנתבע) חריגה או אי עמידה בכללים המדויקים של הפיקוח. ויודגש: גם עניין זה לא הוכח, אולם, כאמור, אין ענייננו בשחיתות, וממילא לא היה מקום לעשות שימוש במונח זה.

78. יודגש כי, כאמור לעיל, סעי' 16(ב) לחוק קובע חזקה שלילית כי מפרסם לא היה תם לב אם נתקיימה אחת משלוש נסיבות, ובכלל זה: הנתבע ידע כי דבריו אינם אמת והוא עצמו לא האמין באמיתותם; הנתבע לא נקט באמצעים סבירים כדי לברר את האמת, ולבסוף: הנתבע נקט בפרסום פוגעני ביותר. בהקשר זה אבהיר כי עלינו לחזות בקונטקסט שבו נאמרו הדברים. קרי: מערכת היחסים בין הנתבע לבין הרשות המקומית, שמולה הוא מנהל מאבק. הנתבע מודע לכך כי עבר עבירות בניה, מודה בהן ואף מוכן לשלם את המחיר בגין עבירותיו, אולם בד בבד החליט הנתבע "לירות בשליח", הוא התובע, הפקח, שמונחה בעבודתו ע"י אחרים, אם זה היועץ המשפטי של הוועדה, ואם זה המחלקה לאכיפת מקרקעין שמנחה את היועץ המשפטי של הוועדה שמנחה את התובע. אדגיש ואבהיר, כי חשתי לכל אורך הדרך כי אכן הנתבע מאמין בהאשמותיו את התובע, אולם, כאמור לעיל, לא די בכך שהנתבע האמין באמיתות דבריו, אלא עלינו לבחון האם התקיימה אחת מהמסגרות הבאות, ובכלל זה, נקיטה באמצעים סבירים לברר את האמת, ומאידך גיסא אי נקיטה בפרסום פוגעני ביותר. שתי מסגרות אלו ללא ננקטו. עצם העובדה שהנתבע זימן לעדות אדן ורק את בני משפחתו, רעייתו ובנו, שלהם אין מושג בדבר חקירת "שחיתות" כביכול של התובע, מעידה על כך שהנתבע לא ערך כל תחקיר רציני או בכלל בעניין הנטען על ידו, וממילא פשיטא כי לא תעמוד לו החזקה כי נקט באמצעים הסבירים על מנת לברר את האמת.

79. משכך, אני שולל לחלוטין את טענת "האמת בפרסום" ואף את הטענה כי הנתבע האמין בתום לבו לכך שדבריו אמת. יתכן שהנתבע מאמין כי דבריו הם אמת, אולם הנתבע לא נקט בכלל האמצעים להוכיח את טענותיו המופרכות ולכן לא אוכל לדון לכף זכות, כפי שהוא לא דן את התובע לכף זכות. בהקשר זה אציין כי הקריטריונים שלעניין הם אובייקטיביים, ולכן לא מצאתי כי אובייקטיבית ניתן לומר כי הנתבע האמין כי אכן התובע מושחת.

30

31

האיזון בין זכותו של אדם לשם טוב לבין הזכות לחופש הביטוי

80. כב' השופט יצחק עמית קובע בעניין דין (בפסקה 2 לחוות דעתו) כי -

32

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

1 "הלכה פסוקה עמנו כי הזכות לחופש הביטוי והזכות לשם טוב, נגזרות
2 שתיהן מהערך החוקתי של כבוד האדם..."

3 בהקשר זה ניסו בתי המשפט לאורך השנים לאזן בין חופש הביטוי לבין הזכות לשם טוב.
4 ברגיל, כאשר מדובר באישי ציבור תגבר ידה של הזכות לחופש הביטוי. לא כך הם פני
5 הדברים כאשר ענייננו באדם מן השורה שאינו עובד ציבור (בשונה מאיש ציבור או מעובר
6 ציבור בכיר). בהקשר זה יוער כי בעניין דיין לא מצא ביהמ"ש לקבוע כי העותר, סרן ר',
7 הוא איש ציבור, אולם קבע כי ענייננו בסוגיה שיש בה עניין ציבורי.

8 בנדון דנן אין ענייננו באיש ציבור, הגם שמדובר בעובד ציבור, ואף לא במקרה שבו יש
9 עניין ציבורי, לא בהיבט של סעי' 14 לחוק ולא בהיבט של סעי' 15 לחוק. עניין ציבורי יכול
10 להתעורר ביחס לטענה כאילו התובע אכן פעל בצורה מושחתת, לו היה בטענה זאת בדל
11 של אמת, אולם, כאמור לעיל, לא הוכח כי הנתבע סבר לתומו כי יש בטענה זו מן האמת.

12

13

הקריטריונים לאמזן שיעור הפיצוי

14 81. סעי' 19 לחוק קובע את הקריטריונים לפסיקת פיצויים בגין פרסום לשון הרע, ומורה
15 אותנו מהם המקרים שבהם ניתן להקל בדינו של המעוול כדלקמן:

16 "בבואו לגזור את הדין או לפסוק פיצויים רשאי בית המשפט להתחשב
17 לטובת הנאשם או הנתבע גם באלה:

18 (1) לשון הרע לא היתה אלא חזרה על מה שכבר נאמר, והוא נקב את

19 המקור שעליו הסתמך;

20 (2) הוא היה משוכנע באמיתותה של לשון הרע;

21 (3) הוא לא נתכוון לנפגע;

22 (4) הוא התנצל בשל הפרסום, תיקן או הכחיש את הדבר המהווה לשון

23 הרע או נקט צעדים להפסקת מכירתו או הפצתו של עותק הפרסום

24 המכיל את לשון הרע, ובלבד שההתנצלות, התיקון או ההכחשה פורסמו

25 במקום, במידה ובדרך שבהן פורסמה לשון הרע, ולא היו מסוייגים."

26 82. נמצאנו למדים כי ניתן להקל בדינו של המעוול והמפרסם פרסום פוגעני במקרים
27 הבאים: לשון הרע היה בגדר של חזרה על דברים שנאמרו ע"י אחרים, תוך נקיבת המקור
28 שעליו הסתמך המעוול.

29 83. כמו כן, ניתן להקל בדינו של מעוול שהיה משוכנע באמיתות הפרסום. פסק הדין בעניין
30 דיין קבע כי הגנת אמת בפרסום תחול רק על פרסום שמשקף אמת לשעתה, קרי: האמת

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 כפי שהיתה בזמן הפרסום. כלומר: בית המשפט העליון קבע בעניין דיין כי יש לבחון
- 2 האם תמונת המציאות כפי שעלתה מן הכתבה בכללותה אינה שונה באופן מהותי
- 3 מהאמת, כפי שהייתה ידועה באותה שעה, בהתאם ליכולות הבירור העומדות בפני
- 4 עיתונאי סביר.
- 5 84. בבחינת עניינו **"מן הכלל אל הפרט"** נמצא כי הנתבע לא ניסה לבחון באופן סביר
- 6 (בהתאם ליכולות העומדות לרשותו, השונות מיכולות של עיתונאי) את טענות השחיתות
- 7 כלפי התובע. הנתבע אמנם ציטט בתחילה את מקורותיו, אולם נמנע מלהביאם לעדות.
- 8 זאת ועוד, לא מצאתי כי ניתן לומר כי אובייקטיבית האמין הנתבע בטענות לשון הרע
- 9 שפורסמו על ידו כנגד התובע. כמו כן וכפי שפירטתי לעיל, והעדויות שניסה הנתבע לייצר
- 10 התבקשו רק במהלך ההליך ובהקשר זה אני רואה בטענות אלו בבחינת הרחבת חזית
- 11 אסורה.
- 12 85. עוד מפרט סעיף משנה 3 מקרה שניתן להקל בו כאשר **המזיק לא התכוון לאותו נפגע** (ר' עניין זה ת"א (י-ם) 172-89 **פלוני נ' הכתב-אלמוני**, פ"ד תשנ"ד (2) 397. ברי כי אין עניינו
- 13 במקרה שבו לא התכוון הנתבע לתובע. הנתבע אף לא טען כאמור, ולא הכחיש כי התכוון
- 14 בפוסטים שפרסם לתובע.
- 15 86. לבסוף, קובע סעיף משנה 4 כי ניתן להקל בדינו של מעוול כאשר זה **התנצל על הפרסום או פעל להפסקתו**. גם בנדון זה, ברי כי כלל זה לא חל במקרה שלפניי. לא זו בלבד שהנתבע
- 17 לא הפסיק את פרסומיו הפוגעניים, אלא החריפם, במסגרת ההליך לפניי, וניסה להטיח
- 18 בתובע לכל אורך הדרך טענות בדבר שחיתות.
- 19 87. במאמר מוסגר אציין, כי בכל הנוגע לסמכותו של בית המשפט להורות על פרסום
- 20 התנצלות, הרי שנמצא כי זה מצוי בגדרי סמכותו וכי להתנצלות ופרסום הכחשת לשון
- 21 הרע חשיבות רבה לאור מטרות דיני לשון הרע (ר' פסק דינו של כב' השופט משה דרורי,
- 22 סגן נשיא בית המשפט המחוזי בירושלים, בע"א (י-ם) 13661-10-12 **משה באדר עו"ד נ' דוד בנימין**, (27.12.13. להלן: **עניין באדר**)). אתייחס לכך בסוף פסק הדין.
- 24 88. סיכומו של דבר לעת הזו: לא מצאתי בהקלות המפורטות בסעי' 19 לחוק משום מזור
- 25 לנתבע שלפניי, שלא מצא לנכון לסייע לעצמו לכל אורך ניהול ההליך המשפטי.
- 26 89. כב' הנשיא אהרון ברק, מנתח בפסק דינו ברע"א 4740/00 **לימור אמר ואח' נ' אורנה יוסף ואח'**, פ"ד נה(5) (להלן: **עניין אמר**, מעמ' 510, בעמ' 515 מול האות ג) את השאלה: **"מהן**
- 28 **אמות המידה לקביעת פיצויים בתביעה בגין לשון הרע – זו השאלה הניצבת בפנינו**
- 29 **בערעור זה"**, בפסק הדין מציג הנשיא ברק את השיקולים לקביעת גובה הפיצוי, כנגזרת
- 30

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

לחומרת תוכן הפרסום המפר, עוצמת כוונת הפגיעה במערערים, והערכים הנפגעים (ר'): פיסקה 16, עמ' 524-525):

"הפיצוי התרופתי בגין לשון הרע נועד להשיג שלושה יעדים: לעודד את רוחו (CONSOLUTION) של הניזוק שנפגעה בגין לשון הרע; לתקן (REPAIR) את הנזק לשמו הטוב; למרק (TO VINDICATE) את זכותו לשם הטוב שנפגעה בגין לשון הרע... לשם השגתן של מטרות תרופתיות אלה אין להסתפק בפיצוי סמלי, אך גם אין להטיל פיצויים העולים על שיעור הנזק שנגרם. הפיצוי התרופתי לא נועד אך להצהיר על הפגיעה. הוא גם לא נועד להעשיר את הנפגע. הפיצוי התרופתי נועד להעניק פיצוי מלא על הנזק שנגרם - לא פחות ולא יותר....."

כן נקבעו בעניין אמר הדברים הבאים (עמ' 52, פסקה 17):

"בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשויה להוות אמצעי שבעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו. כך, למשל, התנצלות על דברי לשון הרע עשויה להקטין את הנזק שהם גרמו ובכך להשפיע על שיעור הפיצויים (ראו סעיף 19 לחוק). חומרת הפגיעה ברגשותיו של הניזוק ובשמו הטוב נמדדת לעתים בחומרת מעשיו וביטוייו של המזיק. ודוק, אין בכך פיצוי עונשי. זהו נזק מוגבר המביא לפיצוי מוגבר (aggravated) בשל התנהגות המזיק. כך, למשל, מזיק היודע כי דבריו אינם אמת והעושה כל מאמץ בבית-המשפט להוכיח את אמיתותם, עשוי לגרום להגברת נזקו של הניזוק ובכך להגביר את הפיצוי שלו הוא יהיה זכאי."

90. התייחסתי באריכות לעיל לאופיו וטיבו של הפרסום, וכן להיקפו. באשר למידת הפגיעה טען התובע כי שמו הטוב נפגע לאין שיעור, וכי היה בכך אף לגרום לנזקים נפשיים ולנטילת תרופות (ר' עמ' 71, ש' 3; עמ' 75, ש' 1). וכך העיד התובע בעניין זה:

"...מהיום שהייתי אצלו והוא כתב מה שהוא כתב בפייסבוק וקרא לי מושחת, הבן אדם הזה הרס את החיים שלי. זה מה שהוא עשה."

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

1 רמס אותי, 25 שנה שלא היה לי שום דופי בעבודה שלי. עשה לי
2 אות קין עליי. מהיום שהוא כתב, אני לא אוכל כמו בן אדם. אני על
3 כדורים בגללו. שום רחמנות לא היה לו, כי רק באנו קודם כל לבדוק.
4 אני לא אשם שיש תלונה אנונימית על בן אדם, זה מה שאני. מכונת
5 תלונות. " (עמ' 25, ש' 33 לפרו').

6 הנה כי כן, אין ספק, כי לתובע נגרמו עוגמת נפש ופגיעה בשמו הטוב, הגם שעניינו בתביעה
7 ללא הוכחת נזק.

8 91. עולה מן המקובץ כי גם לאחר העיון בקריטריונים שלעניין מידת הפגיעה בתובע, אל מול
9 התנהלותו של הנתבע, ובמיוחד לאחר הנסיונות החוזרים והנשנים, ובכלל זה, גם מעם
10 מותב זה, לגרום לנתבע להתנצל בשל אמירותיו, הרי שזה סירב לכך, טען טענות בדבר
11 התנהלות שרירותית ומושחתת של התובע, והמשיך להאשים את התובע על לא עוול
12 בכפו. בנסיבות העניין, הרי שלא מצאתי להקל בעניינו של הנתבע.

13
14

לשון הרע כנגד עובד ציבור

15 92. זכותו של בעל תפקיד ציבורי, למלא תפקידו כהלכה, ללא חשש מלחצים זרים ומבלי
16 ששיקול דעתו יוסח ויופרע, בשל הטרדתו או הטרדת בני משפחתו.

17 93. סעי' 288 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 קובע כי –

18 "המעליב בתנועות, במלים או במעשים, עובד הציבור, או דין או פקיד
19 של בית דין דתי או חבר ועדת חקירה לפי חוק ועדות חקירה, תשכ"ט-
20 1968, כשהם ממלאים תפקידים או בנוגע למילוי תפקידים, דינו - מאסר
21 ששה חדשים."

22 עולה כי העלבתי של עובד ציבור, השמצתו והוצאת דיבתו רעה מהווה עבירה לפי חוק
23 העונשין, שדינה מאסר עד ששה חודשים.

24 בהתאם לרציונל של הסעיף הנ"ל, בשל העובדה שעובד הציבור חשוף יותר לביקורת על
25 מעשיו לכן הוא זקוק להגנה מיוחדת מפני גלישתה של הביקורת להעלבה ולא די לו
26 בהגנה הניתנת לכלל התושבים, באמצעות חוק איסור לשון הרע.

27 בהקשר זה, השאלה המרכזית העומדת על הפרק היא שאלת האיזון בין חופש הביטוי
28 מחד גיסא לבין ההגנה על תפקודו התקין של השירות הציבורי מאידך גיסא. ר' למשל
29 רע"פ 229/12, צבי כהן נ' מדינת ישראל (16.10.12).

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 לבד מהסנקציה הפלילית, יש להתנהלות זו גם השלכות בדין האזרחי.
- 2 94. במסגרת ה"ט 15-12-43373, **בלס רביב נ' לייבל** (2015) התייחס כב' השופט דאוד מאזן
- 3 לביקורת לגיטימית על עובדי מדינה ונושאי משרה, תוך הבעת רגישות לרצונם של נפגעים
- 4 מהחלטותיהם של אותם עובדי ציבור ונושאי משרה להשמיע את זעקתם. עם זאת, קבע
- 5 השופט מאזן את הדברים הבאים, ההולמים להפליא את המקרה שלפניי (כאשר ברי כי
- 6 הדברים מתייחסים להטרדת עובד הציבור, בשונה מהמקרה שלפניי, כאשר הביקורת
- 7 באה לידי ביטוי בהוצאת דיבתו של עובד הציבור):
- 8 **"אני ער, כי בחברה דמוקרטית נאורה, הפעילות האנושית, היא פעילות מורכבת,**
- 9 **מגלמת בתוכה רב-גוונות של שיקולים וערכים שיש להתחשב בהם, מצד אחד**
- 10 **ביקורת, גם על מקבלי ההחלטות, כחלק מחופש הביטוי ומצד שני, לא לפגוע**
- 11 **בשלוותו, פרטיותו של בעל תפקיד, בשל תפקידו".**
- 12 כלומר: נהיר כי עלינו לשמור על חופש הביטוי, אשר הביקורת היא רכיב חשוב מרכיביו.
- 13 לעניין זה אפנה לדבריו המפורסמים של שופט בית המשפט העליון בארה"ב, לואי
- 14 ברנדיס:
- 15 **"יש המשבחים את החשיפה הציבורית כתרופה למחלות חברתיות ותעשייתיות.**
- 16 **אור השמש הוא חומר החיטוי הטוב ביותר ואור המנורה הוא השוטר היעיל**
- 17 **ביותר".** (Other People's Money And How the Bankers Use It, 1914).
- 18 עם זאת, עלינו לשמור גם על שלוותו ופרטיותו של עובד הציבור באופן שלא יופרע במהלך
- 19 עבודתו וחיי פרטיים בגין עבודתו הציבורית. לענייננו: יש לשמור על זכותו של עובד
- 20 הציבור לשמור על שמו הטוב, תוך שלילת האפשרות להשמצתו על לא עוול בכפו.
- 21 95. עניין זה נדון בה"ט 20-08-13517 **היועץ המשפטי לממשלה ואח' נ' אורלי לב** (17.8.20),
- 22 ודומה כי הוא אקטואלי מתמיד. וכך קבע בעניין זה סגן הנשיאה (כתוארו אז), כב'
- 23 השופט מנחם מזרחי:
- 24 **"תחילה אומר, כי אני סבור, כי יש לברך את המבקש, אשר הגיש בקשתו, שהיא**
- 25 **נושאת בחובה מסר חיובי וחשוב של גיבוי לכל עובדי הציבור, העושים את**
- 26 **מלאכתם המקצועית נאמנה, עתים תחת תנאים ולחצים קשים, שהנה אין הם**
- 27 **חשופים בדד בחזית, ובמקרה המתאים תוענק להם מעטפת של הגנה חוקית. אני**
- 28 **מקבל את הדברים שנרשמו בסעיף 5 סיפא לבקשה בדבר החובה שרואה המדינה**
- 29 **להגן על עובדי הציבור ובני משפחותיהם".**

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

96. לשם השלמת התמונה, אבקש להתייחס אף לפטור מאחריות בנזיקים שלוחי המדינה בהתאם לסעי' 7ב לחוק הנזיקים האזרחיים (אחריות המדינה), תשי"ב-1952, הפוטר מאחריות מי שבגללו המדינה היתה אחראית לאותם נזקים. גם לסעיף זה השלכה לענייננו, במובן זה שלא ניתן לחייב עובד ציבור בגין עוולה המיוחסת למערכת שבמסגרתה הוא פועל. בהקשר זה אפנה לדבריו של כב' השופט עוזי פוגלמן ברע"א 4244/20, **כרמל שאמה הכהן נ' משה רווח** (2023, בפסקה 14 לחוות דעתו), הקובע כי יש **חשיבות רבה בהגנה על תפקוד מערכות השלטון המקומי**.

מאידך גיסא, ישנן נורמות התנהגות הנדרשות מעובדי ציבור, ובכלל זה, אפנה להוראות סעיף 17 לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג-1963, שעניינו בעבירות משמע של עובדי מדינה. מכל מקום, נמצאנו למדים כי יש מקום להגנה מיוחדת על פגיעה בעובדי ציבור המבצעים את תפקידם נאמנה (ר' גם החלטתו של מותב זה בה"ט 63473-07-20, **מירי מרדכי נ' אליאור בורפקר**, 23.8.20).

עמדת המשפט העברי ביחס לחובות עובד הציבור וזכויותיו

97. התלמוד הבבלי במסכת הוריות (דף י, עמ' א ו-ב) קובע את מעמדו של המכהן בתפקיד ציבורי: **"כמדומים אתם ששררה אני נותן לכם? עבדות אני נותן לכם"**. ומבאר רש"י (שם, עמ' ב, ד"ה "עבדות"): **"שהשררות עבדות הוא לו לאדם שמוטל עליו עול הרבים"**. אמנם התלמוד אינו מאבחן בין כהונת נבחר ציבור לכהונה בתפקיד ציבורי, אולם דומה כי הדברים רלוונטיים לשתי הקטגוריות. מכל מקום, ברי שהעבודה הציבורית מוגדרת כעול ומחייבת את עובד הציבור בכל החובות המוטלים עליו, ובכלל זה: מסירות, נאמנות, יושרה, שירותיות וכיו"ב. באשר לחובת עובד הציבור להתנהל באופן אתי וראוי ובאשר לסוגיית ענישתו אם לא פעל כך, אפנה למאמרו של פרופסור אביעד הכהן, **"מלקין על לא טובה השמועה"**, **ענישה עקב התנהגות שאינה הולמת בשירות הציבורי**, גיליונות פרשת השבוע, בהוצאת המחלקה למשפט עברי במשרד המשפטים והמרכז האקדמי "שערי משפט ומדע", גיליון פרשת שופטים תש"ף, גיליון מס' 505, בעריכת א. הכהן ומ. ויגודה.

עם זאת, נהיר כי אין עובד הציבור הופך לעבדו של הלקוח, כפשוטו של מאמר התלמוד הנ"ל ולא לאסקופה נדרסת. כן ברי כי אין מקום לפגוע בפרטיותו של עובד הציבור, בחייו, בכבודו או במשפחתו ואף לא לערער את שלותו.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

1 בעניין זה דומה כי יש מקום להזכיר את החשדות אשר העלו בני ישראל כנגד משה רבנו.
2 וכך מלמדנו מדרש הספרי על הפסוק **"איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכם וריבכם"**
3 (דברים א, יב):
4 **"טרחכם – מלמד שהיו טורחנים: היה אחד מהן רואה שנוצח חברו בדין**
5 **– אומר יש לי עדים להביא, יש לי ראיות...**
6 **משאכם - ... הקדים משה לצאת, אמרו מה ראה בן עמרם לצאת? שמא**
7 **אינו שפוי בתוך ביתו? איחר לצאת, אמרו מה ראה בן עמרם שלא לצאת?**
8 **מה אתם סבורים? יושב ויועץ עליכם עצות ומחשב עליכם מחשבות?"**

9 בהקשר זה יובהר כי גם אם נקבל שיש הצדקה במקרים מסויימים לעקוב אחר
10 התנהלותו הפרטית והאישית של **נבחר** ציבור הרי שברי כי אין כל מקום לפגיעה
11 בפרטיותו של **עובד** ציבור, בכיר ככל שיהיה.

12

13

חישוב הנזק

14 98. בשאלת חישוב הנזק ונוכח מסקנתי לעיל, אתייחס לכך שענייננו בסדרה של שני פרסומים
15 מעוולים, כאשר בחלקם יש חזרה על הטענה העיקרית בדבר טענות בדבר מושחתות
16 התובע.

17 **השאלה העומדת בהקשר זה היא – האם יש מקום לחיוב נפרד בגין פרסומים נפרדים**
18 **של לשון הרע? לסוגיה זו מתייחסת כב' השופטת אביגיל כהן בע"א (ת"א) 36859-11-18**
19 **יעקב בוזגלו נ' מרדכי פשכצקי (13.2.19) תוך סקירת הפסיקה שלעניין, בקובעה כי**
20 **פסיקת פיצוי סטטוטורי אינה נעשית על בסיס חישוב אריתמטי מעצם טבעה.** בית
21 משפט מתחשב בנתונים רבים, ובכלל זה: מעמד הניזוק, היקף ההשפלה, טיב הפרסום
22 ואמינותו, היקף תפוצת הפרסום ועוד (פסקה 14.3 לפסק הדין).

23 עוד היא מדגישה (בפסקה 14.1 לפסק דינה) כי –

24 **"כאשר עסקינן בסדרת פרסומים באותו עניין, לא תמיד יש צורך "לספור" כל**
25 **פרסום ופרסום בנפרד בכל הקשור לחיוב בפיצוי סטטוטורי"**

26 99. בענייננו אין מבוקש למנות את הפוסטים השונים בנפרד ולבצע חישוב אריתמטי. עם
27 זאת, מבוקש לחייב בכפל סכום הפיצוי הסטטוטורי, להצמידו למדד ולהגיע לסכום כולל
28 של 140,000 ₪, כאשר דומה כי בסכום זה יש איזושהו ניסיון לשלב בין חישוב אריתמטי
29 לבין הצמדתו של כפל הפיצוי, וגם זאת, תוך הפחתת סכום הפיצוי הנתבע משיקולי
30 אגרה.

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

1

2

מן הכלל אל הפרט: קביעת האחריות לפרסום לשון הרע ושיקולים לקולא

100. לאחר סקירת הכללים המפורטים בהלכה הפסוקה ונוכח הניתוח של התנהלותו של
הנתבע עולה כי הנתבע גידף את התובע, על לא עוול בכפו, וללא שקדם לכך איזה מעשה
קנטור מצדו, כאשר לא מצאתי כי הנתבע נקט באמצעים סבירים לשם בחינת טענותיו,
גם אם סבר כי מאן דהוא גרם לו עוול. ענייננו בעובד ציבור העושה את עבודתו נאמנה,
בהתאם להנחיות הממונים עליו והיועץ המשפטי.

101. עוד מצאתי כי הנתבע העלה טענות חמורות ביותר כלפי התובע, כאשר לא הוכיח את
אמיתותם או את תום לבו ביחס לאמיתותם, ולא נקט, כאמור, בזהירות סבירה עובר
לפרסום לשון הרע. כל זאת, לצד העובדה כי לא היה בעניין זה כל עניין ציבורי. ויודגש:
לו טענת המושחתות היתה מועלית כנגד ראש המועצה, גראלה, הרי שניתן היה לומר כי
יש בכך עניין ציבורי, אולם טענה מעין זו המועלית כנגד מפקח זוטרי בוועדה אין בה כל
עניין ציבורי. כאמור לעיל, הנתבע לא השתמש באמצעים סבירים לבדיקת טענותיו,
ודומה כי לא היה לו כל עניין בכך, כאשר הוא ביכר להשמיץ את התובע, על לא עוול בכפו,
וזאת, חרף הודאתו כי הוא עצמו מבצע באופן מתמיד עבירות בניה. בכך יש לפגוע אף
בשלטון החוק ומרותו, כפי שמנסחים זאת התנאים בפרק ג, משנה ב בפרקי אבות –
"אלמלא מוראה של מלכות, איש את רעהו חיים בלעו". לעניין זה ר': **דרשות הר"ן**,
הדרוש הי"א, מהדורת פלדמן, תשל"ז, עמ' קפט-קצ, בדבר הצורך להעניש את העוברים
על החוקים, שאם לא כן **"ייפסד הסדור המדיני לגמרי"**. כן ר' גם בספרו של **הרב פרופ'**
נחום אליעזר רבינוביץ, מסלות בלבבם, פרקי הגות, ידיעות אחרונות, ספרי חמד, 2021,
בעמ' 304, וכן דבריו של ד"ר י' **בן ציון מלמד** בספרו **בני חורין, עיונים בנושא חירות**
האדם וזכויותיו במקורות ישראל, מורשת, 1992, בעמ' 143, בעניין חריגה מסמכותו של
מלך, בפרשת אחאב וחרם נבות היזרעאלי.

24

25

לשון הרע בראי המשפט העברי – על קצה המזלג

102. רבים וטובים עסקו בסוגיית לשון הרע בראי המשפט העברי. לעניין זה אפנה לפסק דינו
בדעת מיעוט של כב' השופט אליקים רובינשטיין (כתוארו אז) בדנ"א דיין, במסגרת
הפרק הנושא כותרת **"על לשון הרע באתוס המשפט העברי"** (פסקאות ב-ח לחוות דעתו)
וכן בפרק העוסק בחופש הביטוי באתוס המשפט העברי (פסקה ט לחוות הדעת). עוד
אפנה לפסק דינו של כב' השופט דרורי בעניין באדר (ר': פרק יג לפסק הדין, ובמיוחד
המובאות בפסקה 185 לפסק הדין). כן ר': נועם סולברג, **לשון הרע ולשון טובה**, מבחר

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

1 פסקי דין מאת השופט נועם סולברג, הוצאת ידיעות ספרים. כן ר' מאמריו של השופט
2 סולברג, המפורטים בפסקה 185 לפסק דינו של השופט דרורי דלעיל. עם זאת, אמצא גם
3 אני בקעה להתגדר בה ואוסיף קצת מדילי.
4 באינציקלופדיה התלמודית, לז, יד הרב הרצוג, תשע"ו, בערך העוסק בלשון הרע (עמ'
5 תשא-תשלד) מצאנו כי אסור לספר בגנותו של אדם, ובכלל זה באופן העלול לגרום לו
6 נזק.

7 לדברי הראשונים, המספר לשון הרע עובר על הלאו (מצוות לא תעשה) של – **"לא תלך**
8 **רכיל בעמך"** (ויקרא, יט, טז. ור': שיטות הראשונים המפורטות באינציקלופדיה
9 התלמודית, שם, עמ' תשא, הערת שוליים 5).
10 בהקשר זה יודגש כי המשפט העברי אוסר כל סיפור של דברי גנאי על חברו (אפילו היו
11 הדברים בגדר אמת), ואילו בחוק איסור לשון הרע ישנה הגנה ללשון הרע שהוא אמת.
12 ודוק: המספר על חברו דברי גנאי שאינם אמת נקרא "מוציא שם רע" ועונו גדול משאר
13 מספר לשון הרע (האינציקלופדיה התלמודית, שם, בעמ' תשי).

14 עוד יוער כי כלל גדול הוא בדיני נזיקין וביחס לרכיב הנזק המוגדר כ"בושת", ש"**הכל**
15 **לפי המבייש והמתבייש"** (המשנה בבבא קמא, ח, א). כלומר: יש לבחון עד כמה הנפגע
16 הקונקרטי נפגע מהביזיון שביזה אותו הפוגע הקונקרטי. אין מדובר רק במבחן
17 אובייקטיבי אלא במבחן סובייקטיבי, התלוי במיהותם של הצדדים. לעניין זה ר' למשל:
18 ע"א 544/10, **פלונית נ' עיריית כפר קאסם**, פסקה נג לחוות דעתו של כב' השופט אליקים
19 רובינשטיין, כתוארו אז, 12.3.13. כן ר' בעניין באדר, סע' 198, הסוקר את חוות דעתו
20 הביקורתית של השופט חיים כהן, במאמר מפורט, הנושא את השם **"ערכיה של מדינה**
21 **יהודית ודמוקרטית, עיונים בחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו"**, הפרקליט – ספר היובל
22 (תשנ"ד).

23 מכל מקום, נמצאנו למדים, שכאשר עניינו בפגיעה בעובד ציבור, הרי שהפגיעה היא
24 משמעותית יותר מפגיעה בעובד המגזר הפרטי, בשים לב לצורך המיוחד של עובד המגזר
25 הציבורי להגן על שמו הטוב.

סוף דבר

26
27
28 103. עניינו בתביעת דיבה של עובד ציבור, מפקח בוועדה לתכנון ובניה זמורה, כנגד חבר
29 מועצת רשות מקומית במועצה בני ע"ש, אשר פרסם פרסומים מעוולים, המגדירים את
30 התנהלותו של התובע במסגרת מילוי תפקידו כ"מושחתת", וזאת, ללא שהנתבע הציג כל
31 ראיה בעניין. הנתבע עצמו מודה כי הוא עבר עבירות בניה (הדברים עולים מחקירתו
32 הנגדית כדלעיל, כמו גם מדבריו בעמ' 5, ש' 2-3 לפי דיון קדם המשפט מיום 6.9.23).

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 לטענתו של הנתבע, הוא הסתמך בטענותיו בדבר "מושחתות" התובע על טעויות או
2 הטעויות מכוונות (לשיטתו) בתצהיר פנימי שהגיש התובע ליועץ המשפטי של הוועדה, כמו
3 גם טענותיו של הנתבע בדבר כניסתו שלא כדין וללא צו של התובע לנכס של הנתבע.
4 טענות אלו לא הוכחו, ומתמליל ההקלטות שהקליט הנתבע עצמו בשיחותיו עם התובע
5 עולה כי חרף נסיונותיו של הנתבע לייחס לתובע אמירות שלא נאמרו על ידו, הרי שזה
6 לא הצליח בכך. יודגש כבר כעת כי גם לו היה מוכיח הנתבע טענותיו אלו (וכאמור, לא
7 מצאתי כי זה השכיל להוכיח) הרי שלא הייתי מוצא בהן משום הוכחת טענת השחיתות.
8 בעניין זה הודה הנתבע כי אכן אין לראות בטעות בתצהיר כשלעצמה משום התנהלות
9 מושחתת, כפי שלא ניתן לראות בכניסה לחצרים שלא כדין כהנהלות מושחתת. אלא
10 שלדבריו של הנתבע, שילובם של עניינים אלו עם פנייתו של התובע לביהמ"ש, להוצאת
11 צו במסגרת ההליך הפלילי שעניינו עבירות הבניה של הנתבע, תוך הסתרת העובדה שחדר
12 למקרקעי הנתבע שלא כדין, מהווים בבחינת "אקדח מעשן" להתנהלות המושחתת של
13 התובע. גם לו היו מוכחות טענותיו של הנתבע כלפי התובע (וכאמור, הוא לא השכיל
14 להוכיח) הרי שאין לראות בהן משום התנהלות מושחתת. ככל שלנתבע טענות כלפי
15 גורמים בהנהלת המועצה או כנגד היועץ המשפטי של הוועדה (כפי שהדברים עולים בין
16 השיטין בחקירתו הנגדית של היועץ המשפטי, עו"ד גלס), היה על הנתבע להתכבד
17 ולהוכיח, כאשר אין המקום להוכיח טענותיו אלו במסגרת ההליך שלפניי, שעניינו
18 בטענותיו של הנתבע כנגד התובע, לפיהן דיבר אמת ביחס להתנהלותו המושחתת של
19 התובע אישית, ולא של הגורמים במועצה ששלחוהו לבצע את משימתו המושחתת,
20 וכאשר דומה כי טענות מעין אלו היו צריכות להיטען במסגרת ההליך הפלילי.
104. מכל מקום וכאמור לעיל, משעניינו בטענה כה חמורה בדבר התנהלות מושחתת, במיוחד
21 של עובד ציבור ששמו יקר לו מכל, הרי שיש להתכבד ולהוכיח מהחל ועד כלה, וזה לא
22 נעשה. לא זו אף זו: הנתבע לא המציא ולו עד אחד או ראיה אחת (לבד מתיאוריית
23 קונספירציה) על מנת להוכיח את טענותיו. כל זאת, לאחר שהנתבע עצמו עתר לזמן עדים
24 רלוונטיים לעניין ואף טרח רבות על בקשות חוזרות ונשנות לזימונם של עדים מטעמו,
25 שבסופו של דבר הוא ויתר על עדותם. לנתבע טענות שונות בדבר מעורבותו של מר אוחנה
26 בהעברת התלונה בעניינו (לעניין זה הפניתי לעיל לאזכורים השונים של טענה זו, אולם
27 הטענה חוזרת שוב גם בעמ' 81 לסיכומי הנתבע). דא עקא שהנתבע עצמו ויתר מסיבותיו
28 הוא על עדותו של אוחנה. דווקא התובע הוא שהוכיח את "חפותו", את התנהלותו
29 התקינה, הישרה וללא משוא פנים, וזאת, אף באמצעות חבר סיעתו של הנתבע, שסבל
30 לדבריו מאותן ביקורות של התובע בנכס שלו, כאשר זה הודה מפורשות כי התובע פעל
31 ללא משוא פנים ואף ניסה לסייע בידיו.
32

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

105. הנתבע הפיץ את פרסומיו בקבוצת פייסבוק, שלה 660 חברים, ולא טרח להסירם אף לא לאחר קבלת מכתב התראה. במהלך ההליך המשפטי המשיך בפרסום של אמירות פוגעניות וחריפות כנגד התובע, ובכלל זה: הטענות בדבר זיוף התאריכים בתצהיר, הכניסה לנכס שלא כדין וטענת המושחתות. רק לאחר השלמת סיכומי הצדדים ולשאלתי בעניין, הבהיר הנתבע כי הסיר את הפרסומים המעוולים. דומה כי יש בכך להקל קמעא בהתייחסות להתנהלותו של הנתבע וללקיחת האחריות על ידו, אך לא די בכך.

106. בשולי דבריי אלו אציין כי הגם שאינני בוחן כליות ולב ולא אוכל לבחון את נכבי נפשו של הנתבע, מצאתי כי הנתבע מאמין באמת ובתמים בטענותיו, הגם שאיננו מצליח להבחין בין אמונות בתיאוריות מסויימות שפיתח לעצמו לבין טענות מבוססות כדבעי. כאמור לעיל, הבחינה שלעניין טענת האמת בפרסום היא גם אובייקטיבית וגם סובייקטיבית וחרף אמונתו התמימה של הנתבע באמת "שלו" הרי שלטעמי לא די בכך. כאשר ענייננו בטענה כה חמורה כטענת מושחתות, הרי שעל הנתבע לעבור משוכות רבות עד להצגתה של טענה זו והוא אף לא ניסה לעמוד במשוכות אלו. כאמור לעיל, הקריטריונים שהתוותה ההלכה הפסוקה בדבר "הכוונה לפגוע" נבחנו על ידי, ומצאתי כי חרף העובדה שבחר לפעול כנגד "השליח" – הוא התובע – לא פעל הנתבע מתוך כוונה זדונית, או כוונה של ממש לפגוע. זאת, הן בשל נוסח וטיב הפרסום והן בשל העובדה כי פעל מתוך ניסיון ללחום את מלחמתו ב"מערכת" המושחתת לשיטתו ולא בהכרח כדי לפגוע באופן אישי בתובע. עם זאת, מצאתי כי לא היה כל מקום להקל על הנתבע בקביעת שיעור הפיצוי, וזאת מאחר שלא נתקיים אף לא אחד מהתנאים המנויים בסעי' 19 לחוק.

107. כלל דבריי מקבלים משנה תוקף כאשר ענייננו בפגיעה בעובד ציבור ע"י נבחר ציבור, קצין משטרה לשעבר, המתגאה בעברו. לענייננו, אין כל מקום לאפשר פגיעה בעבודתו של עובד הציבור העומד על משמרו, ע"י נבחר הציבור.

תוצאה

108. **אשר על כן, אני מורה על קבלת התביעה באופן שבו יישא הנתבע בפיצוי של התובע בסך של 50,000 ₪ כפיצוי ללא הוכחת נזק, בהתאם לסעי' 7א(ב) לחוק.** כל זאת, נוכח העובדה שענייננו בפרסום ל-660 איש בלבד, ונוכח נסיבותיו האישיות של הנתבע, כמו גם אמונתו באמת ובתמים בגרסתו לפיה התובע הוא שלוחם של דורשי רעתו של הנתבע. יודגש, יובהר ויוסבר כי לא מצאתי כי הנתבע השכיל להוכיח את טענותיו כנגד איש, ודאי שלא כנגד התובע, אולם מצאתי כי הנתבע מאמין בגרסתו, ודומה כי יש בכך משום מקום להתחשבות בהתנהלותו של הנתבע, הנדחית על ידי (כאמור) מכל וכל. למען הסר ספק ולפנים משורת הדין ובשים לב לנסיבות המקלות המפורטות לעיל, הסכומים המפורטים

בית משפט השלום ברחובות

ת"א 28614-05-21 לוי נ' עזרי

תיק חיצוני:

- 1 לעיל לא יישאו ריבית והפרשי הצמדה חרף הוראות החוק. עוד יישא הנתבעת בשכר
- 2 טרחת עו"ד בסך של 7,000 ₪, בהוצאות עדותו התייצבותו לדיונים של התובע, בסך של
- 3 2,000 ₪, וכן באגרת משפט כפי ששולמה (על שתי מחציותיה) בסך כולל של 3,675 ₪.
- 4 כלל הסכומים ישולמו ע"י הנתבע לתובע בתוך 30 ימים מהיום, שאם לא כן יישאו ריבית
- 5 והפרשי הצמדה מהיום ועד למועד התשלום בפועל.
- 6 109. רשמתי לפניי את הצהרתו של הנתבע, לאחר בדיקתו, כי הפרסומים המעוולים הוסרו.
- 7 עם זאת, ככל שאלו טרם הוסרו הרי שאני מורה לנתבע להסירם לאלתר.
- 8
- 9 המזכירות תפיץ את פסק הדין לצדדים ולב"כ.
- 10
- 11 זכות ערעור כדין.
- 12
- 13
- 14
- 15
- 16 ניתן היום, א' אייר תשפ"ד, 09 מאי 2024, בהעדר הצדדים.
- 17

ישראל פת, שופט

18
19